

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 27 november 2006*§ 8 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Betongtransporter på väg eller båt*

Anförande nr 1

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Mikael, du är inte ordförande bara i marknämnden fram till nyår, utan du är också ordförande i stadsbyggnadsnämnden. I båda dessa nämnder har vi haft en lång historia med ett ganska komplicerat ärende som i grund och botten handlar om hur staden ska försörjas med betong eller ibland med asfalt – fast inte just i det här fallet – som ska transporteras med bästa möjliga metod. Detta tunga gods ska transporteras med båt till en strand nära det ställe där det kan tas om hand. Det ska alltså inte transporteras med lastbilar som måste slingra sig fram genom centrala stan.

Det rör sig om en plats som från början anvisades till Jehanders betongfabrik vid Bällstaviken, det som kallas för Rostugnen 6. Men efter områdesdiskussioner kom man fram till att det inte var någon bra plats.

Frågan är: Kommer man att anvisa någon ny plats så att Jehander kan använda sig av båttransporter, eller måste transporter ske på lastbil genom stan? Det är min fråga.

Anförande nr 2

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Frågan om Rostugnen 6 är ju återförvisad genom ett överklagande till byggnadsnämnden för beslut eftersom man ansåg att byggnadsnämnden fattade ett ogiltigt beslut. Vi vill att man ska kunna använda sjövägen samtidigt som vi vill bygga ut i innerstan. Då är Rostugnen 6 det kortsiktiga alternativ som finns eftersom Jehanders har planenlig rätt att förlägga verksamheten där.

Långsiktigt vill vi gärna titta på en annan lösning i närområdet, och det har talats om en del alternativa platser. Men på kort sikt kommer vi att jobba för att Jehanders får sitt tillstånd att bedriva sin verksamhet på Rostugnen 6.

Anförande nr 3

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Tack för det svaret, Mikael Söderlund. Det låter ju bra, det som ni tänker om transporter. I så fall kan vi vara överens om att det är viktigt att så långt som möjligt transportera betongen på båt. Det är så mycket miljövänligare både från stadsmiljösynpunkt och från ren ekologisk synpunkt.

Men problemet är ju att Rostugnen 6 har visat sig ha flera väldigt svåra komplikationer. Där finns skolvägar som ska korsa vägar med tung trafik från betongindustrin. Du säger att ni kortsiktigt vill förlägga verksamheten där, men då måste ni redan nu jobba för att Jehanders verkligen får tillgång till platsen. När kommer det att finnas

en betongindustri där? Det måste man vara ganska tydlig med i kommunikationen med medborgarna. När kommer fabriken att kunna lokaliseras till någon annan plats vid ett sjönära läge i Stockholm?

Anförande nr 4

Borgarrådet Söderlund (m): Ordförande! Jag tycker att detta sammanfattar väldigt tydligt Miljöpartiets politik. Man vill gärna ha någonting, men man är aldrig beredd att betala priset för att få det.

För att åstadkomma det som Åsa Romson uppenbarligen vill ha, nämligen sjönära transporter, och om vi nu är överens om att innerstaden ska byggas färdig – det här är ju en ersättning för andra projekt som genomförs för att utveckla staden, men där Åsa Romson inte alltid är den mest pålitliga partnern när det gäller att bygga nya bostäder för stockholmarna – har man tvingats till den här lösningen. Byggnadsnämnden har ju tackat nej till det här ärendet, men har fått det återförvisat därför att det är planenligt.

Man kan ju önska sig en miljon andra saker, Åsa Romson, men det är planenligt att ha en fabrik här. Staden har inte så mycket annat val än att erbjuda den platsen. Vad vi kan göra långsiktigt, eftersom den i alla avseenden inte är den bästa platsen, är att titta på alternativa lösningar. Det finns faktiskt sådana idéer, och det ska bli intressant att se hur Åsa Romson ställer sig till dem.

Det handlar om en plats ett stenkast därifrån invid ett lågprisområde som håller på att etableras. Där skulle man mycket väl kunna göra en del förändringar om man spränger bort en bergkulle och skapar möjligheter mellan sjön och den stora p-platsen som finns där i dag. Det ska bli mycket intressant att se hur Åsa Romson ställer sig när det blir aktuellt med de ställningstagandena senare. Jag kan gissa att Åsa Romson då kommer att rösta nej. Men vi som försöker att ta ett långsiktigt ansvar för alla långsiktiga frågor i staden kommer att bedriva ett arbete för att också göra detta möjligt.

Men på kort sikt har vi inget annat val än att säga ja till Rostugnen 6.

Anförande nr 5

Åsa Romson (mp): Men, Mikael Söderlund, jag hade i alla fall ett hum om vad du har sagt i dessa frågor tidigare. Men när det gäller den här komplikationen har Miljöpartiet hela tiden sagt att vi värnar sjötransporterna. Vi såg de svåra komplikationerna vid Rostugnen 6, som vi också var med på från början. Men vi var inte med på det i samband med det beslut som nu är överklagat. Där tyckte vi att staden redan då borde ha tagit sitt ansvar och sett att det fanns en mycket bättre plats vid den nya lågprisetableringen vid Karlsbergstomten. Man borde ha jobbat för att kunna anvisa den platsen redan för ett halvår sedan. Man borde ha tagit i anspråk de 900 p-platserna som man har lovat bort till ett lågprisbolag, men som borde ta sina kunder från kollektivtrafiken. Då tror jag att vi hade kunnat komma överens och hittat en bra lösning både för de boende vid Rostugnen 6 och för hållbara sjötransporter för betongindustrin.

Anförande nr 6

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Det är en fantastisk argumentation som Åsa Romson ägnar sig åt. Hon ställer frågor till mig som föredragande borgarråd och undrar varför man inte fattade beslut för ett år sedan. Ja, men då var det ju Åsa Romson som bestämde. Varför fattade ni inte de rätta besluten från början? Det är ju ni som har kört fast vid Rostugnen 6, så det är ert ansvar. Det är därför vi står där vi står.

Nu ställer du frågor till mig om varför vi inte gjorde saker för ett år sedan. Varför gjorde inte du det? Då hade jag sluppit att ärva den här frågan. Ni har uppenbarligen gjort ett väldigt dåligt jobb, och nu har vi fått ärendet tillbakavisat till vår nämnd av överklagande myndigheter därför att man har konstaterat att vi är skyldiga att bevilja lov. Det är ju det som frågan handlar om, Åsa Romson.

Fråga nr 2. Trafik på Stockholms vatten

Anförande nr 7

A n n M a r i E n g e l (v): Jag har en fråga till Mikael Söderlund. Jag har många gånger hört alla partier här i salen säga hur viktigt det är att använda sig av Stockholms vattenvägar. Den borgerliga majoriteten har nu avbrutit projektet med biogasbåtar. De skulle bli ett viktigt tillskott när det gäller att använda vattenvägarna, och de var väldigt efterlängtrade av stockholmarna.

Därför vill jag gärna fråga Mikael varför ni inte vill öka båttrafiken på vattenvägarna utan bara biltrafiken på bilvägarna.

Anförande nr 8

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Det är inte så att vi är ointresserade av trafik på vattenvägar. Däremot har det här specifika projektet av olika skäl inte haft den bärkraft som vi och de inblandade intressenterna hade önskat. Det är det som är bakgrunden.

Ann Mari Engel har ju efterlämnat ett fruktansvärt dåligt väg- och gatuunderhåll i den här staden. Därför har vi inom trafiknämnden och på trafikkontoret försökt att hitta möjliga finansieringsformer för att kunna ta igen de nästan 2 miljarder som Ann Mari Engel har låtit bli att satsa på underhåll av gatunätet. Det är bara för Ann Mari Engel att gå ut på stan och se hur det ser ut. Om hon inte ramlar ned i något av potthålen direkt så kommer hon att märka att det finns väldigt mycket att göra för att återställa den här staden efter er behandling av gatuunderhållet.

När nu det här projektet nu inte hade den bärkraft som vi alla hade önskat har pengarna därför kunnat användas på andra behjärtansvärda sätt. Vi är väldigt öppna för den här typen av lösningar.

Ann Mari Engel känner mycket väl till att det finns ett mycket stort motstånd bland ett antal aktörer som ska leverera de sjönära vattenvägarna. Det är alltid olika åsikter om ifall de bär sig, om passagerartrafiken vill färdas med båt vintertid, höst, vinter

och vår och så vidare. Men vi kommer att fortsätta att jobba med att inventera och se om det finns bra och lyckade modeller för transporter på vattenvägar i Stockholm. Det har funnits en lång sådan tradition tidigare i Stockholms historia, och det vore väldigt roligt om vi kunde få se nya sådana.

Anförande nr 9

A n n M a r i E n g e l (v): Nu blandar du väl ändå bort korten, Mikael. Det finns ett projekt. Det finns pengar avsatta i miljömiljarden. Ärendet är långt gånget. Det finns ett intresse hos stockholmarna för båttrafik. Ditt intresse ligger hos bilisterna, det vet vi.

Om du är rädd för att jag ska ramla ned i några gropar, så är det ju inte trottoarerna eller cykelbanorna som pengarna ska satsas på, om jag förstod dig rätt. Nej, det handlar om att ni i alla lägen vill gynna biltrafiken. Det är omodernt och bakåtsträvande. Ni har inte förstått någonting av vad utveckling av en modern storstad kräver, nämligen att minska biltrafiken och minska utsläppen. Att satsa på vattenvägarna vore ett led i en sådan satsning. Men det har ni ju lagt ned, och det är inte särskilt trovärdigt när du säger att det kanske kan komma andra projekt framöver.

Jag tycker att det är skamligt att det här projektet försvinner. Jag tror att det är många stockholmare som beklagar det.

Anförande nr 10

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ann Mari, jag vet att du vill sätta olika etiketter på människor. Det har varit tröttsamt under alla de här åren som du har gjort det.

Vi vill att trafiken ska flyta i den här stan efter 15 års nedmontering av framkomligheten. Från ditt omhuldade miljöavgiftskansli, som jag tror att du var en stor tillskynare av, kom en rapport för ett knappt år sedan. Där pekades det på hur viktigt det är för miljön att trafiken rullar och att man inte sitter fast i olika köer med start och stopp, och det är ju intressant.

Varför kan vi då inte gemensamt hitta lösningar som gör att trafiken flyter bättre? Det är det som är min utgångspunkt. Detta står inte på något sätt i konflikt med utbyggd cykelservice och utbyggd trafik på vatten. Jag tycker att allting hör ihop. Vi är ibland fotgängare. Ibland kör vi bil – ja, kanske inte Ann Mari Engel, men vi andra. Ibland åker vi buss. Ibland åker vi tunnelbana. Ibland cyklar vi. Vi är nämligen stockholmare. Det beror på hurdana förutsättningar det är.

Jag stänger inte dörren för några trafikslag. Ann Mari Engel däremot har ägnat hela sitt politiska liv åt att se till att göra det riktigt svårt att någonsin köra bil någonstans inom Stockholms stadsgräns. Det är skillnaden mellan oss.

Anförande nr 11

A n n M a r i E n g e l (v): Det är nästan så jag önskar att du hade rätt, att jag hade kunnat ha den makten att påverka.

Du får nog finna dig i att få etiketten "tillskyndare av bilismen" när du lägger fram en rad förslag vilkas enda avsikt är att gynna bilismen. Du vill ju förbättra framkomligheten här i staden, men bara för bilarna, åtminstone att döma av dina uttalanden hittills.

Jag tycker att det är lite pinsamt när du hänvisar till miljöavgiftskansliet som den främsta tillskyndare av bilismen och framkomligheten. Det kansliet har väl ändå visat vad som skulle ge effekt här i staden, och det är ju trängselavgifter. Det vore glädjande om ditt parti kunde medverka till att införa sådana. Och då hoppas vi förstås att de pengarna ska gå till kollektivtrafiken.

Men nu handlar den här debatten inte om det, utan den handlar om din brist på intresse för att använda Stockholms vattenvägar. Då har jag tyvärr fått det svaret att det enda som intresserar dig är fortfarande biltrafiken.

Anförande nr 12

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Jag har ju redogjort för varför just det projektet inte kan fullföljas. Det var inte så bärkraftigt som man i miljömiljardskansliet trodde när det en gång initierades. Det är också ett tecken på hur svårt det är att gå från ord till handling när det gäller vattenvägar.

Ann Mari Engel har misslyckats i fyra år. Andra har misslyckats tidigare. Egentligen har vi misslyckats i 30–40 år med att få fram den typen av vattenvägar, om vi bortser från Hammarby sjöstad och en del av projekten där. Det säger en del om hur strukturerna är här.

Men det intressanta är, herr ordförande, att den stora majoriteten i den här salen vill se satsningar på olika typer av transporter. Vi vill ha en kraftigt utbyggd kollektivtrafik. Vi vill fortsätta att göra det möjligt att cykla i staden. Vi vill se till att fotgängarna har det bra. Men vi vill också ha en vettig trafikpolitik för dem som av olika skäl måste köra bil, för att de vill eller inte kan göra på något annat vis,

Där finns den stora barriären mellan oss och Ann Mari Engel och dina vänner som för död och pina aldrig vill låta någon komma fram. Bilarna ska stå i kö, enligt politiskt fattade beslut. Så har ni hållit på i 30 år. Jag vet ju precis vad du vill, Ann Mari Engel. Du, delar av Socialdemokraterna och hela Miljöpartiet vill helst att alla ska sitta fast i köer. Det är det som är den stora skillnaden mellan oss. I övrigt är vi överens.

Fråga nr 3. 30-zoner

Anförande nr 13

Mirja Särkenniemi (s): Ordförande, fullmäktige och borgarrådet Söderlund! Det kom ytterligare en rapport för ett år sedan, och det var Folksams undersökning av olyckor som drabbar oskyddade trafikanter i Stockholm.

Undersökningen visade att när olyckstalen minskade i alla andra storstäder i Sverige så ökade de i Stockholm. Vi genomförde då reformen med 30-zonerna. Forskarna säger också att det är det första som man ska göra för att dra ned på hastigheterna.. Men det finns mycket kvar att göra.

Nu har majoriteten skrivit i både plattformen och budgeten att man ska göra en översyn av 30-zonerna. Då blir jag ofantligt nyfiken på vad denna översyn handlar om. Handlar det om att öka eller minska antalet 30-zoner? Eller ska du göra någon annan förändring? Har du den tanken?

Jag tror faktiskt att många stockholmare vill veta svaret på frågan därför att 30-zonerna har varit oerhört populära, och det vill jag också veta.

Anförande nr 14

Borgarrådet Söderlund (m): Ordförande! Jag tror att man kanske inte ska begränsa trafiksäkerhetsarbetet till enbart 30-zoner. Det finns en rad andra saker som vi kan göra. Med handen på hjärtat hos var och en av oss: Hur ofta går vi mot röd gubbe? Hur ofta går vi utanför övergångsställena och rakt ut i gatan? Det händer ganska ofta. Det finns en allmänt sjunkande trafikmoral i Stockholm. Det finns bilister som kör mot rött ljus eller kör för fort. Vi kan göra mycket när det gäller att se över trafiken och hur man uppträder i den, vare sig man är bilist, cyklist eller fotgängare. Vi kommer att få jobba mycket med trafiksäkerhetsfrågorna under de närmaste åren.

Sedan har det varit en förhärskande uppfattning om att vi löser allting bara vi inför 30-zoner. Men det finns mycket mer att göra. Det handlar om dåligt upplysta övergångsställen som inte syns. Det finns många trafikfarliga situationer för fotgängare som vi kan titta mycket på. Där görs en total utvärdering, och vi får säkert anledning att återkomma till den frågan.

När det gäller 30-zoner kommer de i huvudsak att vara kvar. När de infördes sades det också att det skulle göras en utvärdering av effekterna på vissa gator och om det behövde göras några justeringar. Men i huvudsak kommer 30-zonerna att vara kvar.

Anförande nr 15

Mirja Särkenniemi (s): Det var lugnande att få höra det, Mikael. Det är väldigt viktigt att lyssna på forskningen när det handlar om hastigheterna i Stockholm. Den första åtgärden som man ska vidta är att införa 30-zoner, vilket vi har gjort. Men sedan måste man också gå vidare med att trafiksäkra våra huvudgator. Det är givetvis en intressant fråga. Det handlar om att prioritera investeringar så att vi kan bygga om huvudgatorna så att hastigheterna dämpas.

Du borde vid det här laget veta att den första utvärderingen har gjorts. Stadsdelsnämnderna har svarat på remisserna, men ärendet bordlades för flera nämndmöten sedan på grund av att Moderaterna krävde en bordläggning. Vi kommer ingen vart med det ärendet, och det är givetvis det som oroar oss.

Fråga nr 4. Ingen plats för sjuk 81 åring på korttidsboende

Anförande nr 16

E i v o r K a r l s s o n (mp): Ordförande, ledamöter! En spröd 81-årig kvinna i Stockholm vädjade i lördags i Aftonbladet om att få komma till ett korttidsboende efter en sjukhusvistelse. Men kommunen – vilket snarare bör översättas till stadsdelsnämnden och biståndsbedömaren – sade nej. I 81-åringens journal står det med stora bokstäver: FALLRISK.

Vid en tidigare sjukhusvistelse i oktober vägde kvinnan 38 kilo, och hon skickades efter en tid hem. Men vid ankomsten till sjukhus i november, då hon återigen hade fallit, vägde hon bara 31 kilo.

81-åringen vädjar nu om att få komma till ett korttidsboende för återhämtning. Men hon har fått nej. De anhöriga har bytt lås och plomberat hennes lägenhet så att hon inte ska kunna skickas hem i detta skick.

Min fråga är: Avser äldreborgarrådet att vidta några åtgärder när det gäller den här typen av problem?

Anförande nr 17

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Tack för frågan, Eivor. Det här är en av de största uppgifter som vi har framför oss under mandatperioden, att se till den enskilde äldre, att hon eller han blir sedd och att de får ett värdigt liv.

Jag är ledsen att säga att det här inte är det enda fallet. I fredags satt jag i åtskilliga samtal med anhöriga som hörde av sig angående sina äldre som inte får den plats de behöver. Det kan handla om ett servicehus eller ett korttidsboende. Naturligtvis är det nu en huvuduppgift för oss att se till att de riktlinjer som snarast ska tas fram blir så tydliga att äldre inte riskerar att hamna mellan stolarna. Det handlar naturligtvis också om ett ännu närmare samarbete med landstinget.

Detta är ovärdigt. Så här får det inte gå till. Det är min hälsning.

Anförande nr 18

E i v o r K a r l s s o n (mp): 81-åringen föreslås få utökad hemtjänst. Det måste anses som otillräckligt för den som är så här svag och riskerar att falla omkull.

Anförande nr 19

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Jag minns i valrörelsen 2002 när jag fick en fråga om kvarboendeprincipen. Jag svarade då att det ju inte får gå så långt att det blir ett tvång. I dag är vi där. Alldeles för många äldre tvingas att bo kvar hemma fast de egentligen vill ha ett annat boende.

Jag har tyvärr inte läst Aftonbladet, så jag känner inte till mer än vad du har berättat. Men i det här fallet låter det som en omöjlig uppgift för hemtjänsten att klara att sköta den här personen hemma.

Sedan är det ju alltid svårt att uttala sig i ett enskilt fall. Men tyvärr verkar den här kvinnan inte att vara ensam. Vi måste gå till botten med detta.

Anförande nr 20

E i v o r K a r l s s o n (mp). Med det så tackar jag för svaret.

Fråga nr 5. Effekten av att krogar har öppettill kl. 05.00

Anförande nr 21

K a r i n R å g s j ö (v): Jag tänkte prata lite om krogar, Ulf. Min röst låter som att jag har varit på krogen ofta under den senaste tiden, men det är inte så. Jag är bara förkyld.

Vi har ett väldigt rikt krogliv i Stockholm, restauranger, barer, klubbar och så vidare, och det är jag positiv till. Men ni har ni inom majoriteten flaggat för fler 05-tillstånd. Om jag tolkar det rätt vill ni ge så många restauranger som möjligt 05-tillstånd.

Man kan se av olika undersökningar att våldet på till exempel Södermalm under nattetid kan kopplas till att så många människor befinner sig på söder. De dricker ganska mycket alkohol, går hem ganska sent och bråkar med varandra.

Min fråga till dig, Ulf är: På vilket sätt tror du våldet skulle utvecklas om det fanns fler 05-krogar just på Södermalm?

Anförande nr 22

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Vi är ute efter att det ska vara lätt att få tillstånd för seriösa restauranger. Det ska också vara lätt att förlora tillstånd för den som inte sköter sig. Det är själva grundregeln

Öppettiderna hänger ganska intimt ihop med tillståndsgivningen. Min bild är att våldet inte i första hand påverkas av när krogarna stänger. Det är inte mer våld kl. 05 än vad det är kl. 03 eller kl. 01. Problemet är att när många krogar stängs samtidigt, då uppstår det lätt oroligheter. Det leder oss inte till slutsatsen att maximera antalet krogar med 05-tillstånd. Det kommer fortfarande att vara en liten andel av Stockholms krogar som har öppettill så länge. Däremot ska det finnas sådana krogar på olika ställen i Stockholm. Det ligger ett egenvärde i det. Därför nämndes Södermalm som ett exempel. Det ska inte finnas ett kvarter i Stockholm där alla 05-krogar är samlade.

Stockholm behöver många krogar. En del av dem ska vara öppna till väldigt sent på nätterna. De ska finnas på olika ställen inne i stan.

Anförande nr 23

K a r i n R å g s j ö (v): Det låter ju i och för sig bra. Men om man är på krogen till kl. 05, dricker man då inte lite mera mellan kl. 03 och 05? Man sitter ju inte på krogen och dricker vartannat glas med vatten precis. Det tror inte jag.

Ni har gått ut och sagt att det ska bli väldigt många fler 05-tillstånd. Vår oro är att det kan bli många 05-tillstånd på ett ställe där det redan finns vansinnigt många krogar, nämligen på Södermalm. Det är Europas krog tätaste stadsdel, såvitt jag vet. Det kan då bli väldigt mycket bråkigare. Det krävs ju också att restaurangerna har koll på läget och att det finns utbildad personal. Men det kanske ni har tänkt på, Ulf?

Anförande nr 24

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag är mycket för den grundläggande devisen: Drick lika mycket vatten!

Har krogarna öppet till kl. 05 är har man större chans att man dricka mera än om krogen stänger kl. 03, kl. 02 eller kl. 01. Och så kan vi hålla på. Stänger krogarna kl. 21 minskas tillfällena ytterligare.

Min poäng är att detta måste vara upp till var och ens ansvar, och krogen har också ett ansvar för att det fungerar. Jag tror att varje storstad med självaktning behöver ett antal krogar som är öppna väldigt sent, även om varken du eller jag har tid eller lust att frekventera dem så rasande ofta. Så det kan inte vara grundfrågan, utan den är: Sköter krogarna sig, fungerar det, är störningarna i omgivningen från dem rimliga? Är svaret ja, då ska krogen få ha öppet till kl. 05. Då ska det finnas sådana krogar på många ställen i staden så att vi inte får de oroligheter som uppstår när alla lämnar krogen samtidigt på ett litet område.

Anförande nr 25

K a r i n R å g s j ö (v): Under de fyra år då vi satt i majoritet var ni oerhört så att säga icke restriktiva. Ni ville ge nästan varenda krog tillstånd. Det är i ljuset av detta som vi ser framför oss att det blir vansinnigt många fler krogar med 05-tillstånd just på Södermalm och att våldet ökar. Södermalm är en stadsdel som redan har ganska mycket problem med våldet. Så jag är fortfarande orolig.

Det här innebär att det måste finnas flera poliser och vakter. Man ska kanske inte i första hand lägga polisens resurser på bevakning av restaurangmiljöer kl. 05 på morgonen. Det är nog inte rätt prioritering.

Anförande nr 26

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag har respekt för den oron. Det är ingen tvekan om att restauranger och nöjeslivet påverkar detta. Självklart är det så.

Jag vill nyansera det hela genom att säga att det inte är så att vi i största allmänhet vill ha maximalt antal krogar med 05-tillstånd. Vi ser det som att sådana krogar är en väsentlig del av Stockholms utbud. Grundprincipen ska vara den som jag tidigare nämnde. Det ska vara mycket lätt att få tillstånd för den som har ett seriöst uppsåt och som sköter sig. Det ska också vara lätt att förlora tillståndet om man inte klarar av detta. Så bör det fungera.

Man ska undvika en allmän restriktivitet som bara syftar till att göra det komplicerat, men man ska motarbeta den misskötsel som förekommer. Fast den hänger i sig inte

ihop med hur länge krogarna har öppet. Det är ju inte så att vi går till storms för så många 05-krogar som möjligt i staden. Men det kan ibland låta som att det är andra som går till storms emot 05-krogar i staden.

Fråga nr 6. Vilket analys- och faktaunderlag har majoritetspartierna haft för att skära ned miljöförvaltningen till hälften?

Anförande nr 27

J a n V a l e s k o g (s): Ordförande, fullmäktige! Jag har en fråga om nedskärningarna på miljöförvaltningen. Bakgrunden är naturligtvis den budget som ligger, men det intressanta är om man tittar tillbaka i tiden. När det har gjorts besparingar på olika förvaltningar har det föregåtts av noggranna utvärderingar, konsultutredningar och annat. Det gjorde vi till exempel med gatu- och fastighetskontoret, och det resulterade i en hel del besparingar. Men då fanns det ett bra underlag.

Den förra majoriteten gjorde likadant när det gällde miljöförvaltningen. Med utredningar som grund kom man fram till att det fanns besparingsmöjligheter på 14–20 miljoner kronor under två år.

Till vår förvåning såg vi som sitter i nämnden att det kom en budget där man vill halvera hela förvaltningen. Man vill spara 55 miljoner kronor på två år. Då undrar verkligen vän av ordning vilket underlag som det finns för detta. Har ni skjutit från midjan, ungefär som när regeringen diskuterar Citybanan? Eller har ni något eget underlag som inte är publicerat för hur besparingarna ska ske? De får ju massor av effekter. De leder till stor oro och inte minst kommer förslaget att stoppa upp miljöarbetet, om man inte har något på fötterna.

Anförande nr 28

Borgarrådet H a m i l t o n (m): Tack så mycket för den frågan. När vi har tittat på hur det ser ut på miljöförvaltningen har vi konstaterat att kostnaderna har ökat med 40 procent sedan år 2000. Den undersökning som gjordes förra året visade att det fanns en rejäl rationaliseringspotential. Denna ökning av kostnaderna har skett utan att man från statsmakterna har lagt på förvaltningen ökade uppdrag. Det är alltså inom ramen för samma uppdrag som kostnaderna har ökat med 40 procent. Personalstyrkan har ökat med 40 procent sedan 2002. En fjärdedel av de totala personalresurserna utgörs av chefer, stab eller administration.

Konsultrapporten gjordes för ungefär ett år sedan. Vi fortsätter nu att jobba med konsultföretaget för att göra en ännu noggrannare analys av förvaltningen. Det har lett fram till att det finns stora möjligheter att förbättra arbetet på miljöförvaltningen.

I konsultrapporten konstateras att målbilden är mycket omfattande och komplex och att det uppenbart är svårt att se något fokus i miljöförvaltningens verksamhet. Jämfört med andra verksamheter inom den kommunala sektorn har miljöförvaltningen en klart mer splittrad målbild. Konsekvensen av detta är att organisationen får svag vägledning om vad som är prioriterat och vad som bör uppnås i verksamheten.

Det är detta, Jan Valeskog, som är grunden till det förändringsarbete som vi nu genomför.

Anförande nr 29

Jan Valeskog (s): Det som Ulla Hamilton redogör för motsvarar de 14–20 miljonerna i besparing. Och jag undrar över de 55 miljonerna som ni vill spara in på miljöförvaltningen. Ni har i något sammanhang sagt att ni vill spara in dem på något som inte är myndighetsutövning. Det som inte är myndighetsutövning utöver detta – och du får gärna rätta mig om jag har fel – är ju den regelbundna luftmätningen där det har utvecklats fantastiskt bra metoder och en databas. Inte heller vattenprogrammet, där det görs vattenanalyser och vattenmätning, är myndighetsutövning. Vi har också ett miljöprogramarbete. Ska vi inte ha något sådant i fortsättningen? Programmet mot växthusgaser sker i samarbete med delar av det privata näringslivet. Det är ett viktigt underlag för att man ska kunna ansöka om pengar, både nationella och internationella bidrag för miljöverksamhet.

Ska vi inte yttra oss över fysisk planering? Formellt sett är inte heller det någon myndighetsutövning, utan där uttalar sig kompetent personal om vilka miljöproblem som kan uppstå med olika detaljplaner.

De 55 miljonerna som ni pratar om, vad innebär de?

Anförande nr 30

Borgarrådet Hamilton (m): Som Jan mycket väl känner till, eftersom han sitter i nämnden, pågår det ett budgetarbete just nu där vi gör en mycket noggrann prioritering.

År 2000 hade man en nettobudget som låg på 73 miljoner kronor. Om man nu ska genomföra dessa förändringar 2008 kommer budgeten att ligga på 57 miljoner kronor, och det var ingen *disaster* 2002. Det var mycket verksamheter som bedrevs också då.

Problemet med miljöförvaltningen – och dessa ord har välkomnats av väldigt många av dem som jobbar i förvaltningen, att det äntligen kommer någon som vågar ta tag i den mycket breda verksamheten och som vågar säga att det ska göras en prioritering av viktiga frågor – har varit att man har sprungit på i princip allting. I dag är det nästan omöjligt att få en bild av vad Stockholms stad tycker är viktiga miljöfrågor eftersom allting har prioriterats, och så kan det faktiskt inte vara.

Det arbete som vi håller på med just nu och som också kommer att illustreras i budgeten handlar om att det ska göras en prioritering för att vi ska få en vass och duktig miljöförvaltning som ska jobba med de miljöfrågor som är absolut viktigast för stockholmarna.

Anförande nr 31

Jan Valeskog (s): Budgetdiskussionen får vi ta senare. Men den principiella frågeställningen är fortfarande i det här läget är hur man kan lägga fram förslag om

besparingar på 55 miljoner kronor på två år när man har underlag för 14–20 miljoner kronor. Man skjuter från midjan och skapar en jättestor oro. Och Ulla har inte övertygat mig om exakt vad de övriga besparingarna ska bestå av, utöver det som har redovisats i utredningen och som vi är helt överens om. Men en halvering därutöver anser jag vara helt orealistiskt. Än så länge har man inte tagit fram något underlag. Så kan man inte jobba i en kommun, tycker jag. Man kan inte skjuta från midjan och inte lägga fram något ordentligt underlag innan man lägger fram sådana förslag i en budget för en så viktig verksamhet i Stockholms stad.

Anförande nr 32

Borgarrådet *H a m i l t o n* (m): Det pågår just nu ett alldeles utmärkt arbete på förvaltningen för att man ska kunna presentera ett förslag till budget för både 2007 och 2008. Det kommer att bli väldigt tydligt hur vi väljer att prioritera i den här verksamheten.

Det är inte acceptabelt att en förvaltning växer så kraftigt som miljöförvaltningen har gjort under 2000-talet under er majoritetsera. Det har inneburit att man sysslar med en mängd olika saker som man inte ska syssla med på en miljöförvaltning. Vissa uppfattar det till och med som att det är ett slags mininaturvårdsverk, och det är inte rimligt.

När man inte kan prioritera finns det en uppenbar risk – och det är politikernas fel, så jag lastar inte tjänstemännen för det – för att de viktiga frågorna såsom myndighetsutövning hamnar vid sidan om, vilket också Bohlin & Strömberg har konstaterat i sin rapport. Då måste man ta ett rejält tag och se till att man ser över hela verksamheten, gör en omprioritering och ser hur de resurser som finns kan användas på ett mycket bättre sätt. Det är det arbetet som pågår.

Fråga nr 7. Intäkterna från trängselskatteförsöket

Anförande nr 33

T o r h i l d L a m o (v): Jag har en fråga till borgarrådet Söderlund. Efter det oerhört lyckade försöket med trängselavgifter röstade ju stockholmarna ja i folkomröstningen den 17 september därför att de ville minska biltrafiken och utsläppen samtidigt som de ville se en förstärkning av kollektivtrafiken.

Det var väldigt länge oklart om högeralliansens regering skulle respektera resultatet eller inte. Nu har regeringen visserligen sagt att man vill återinföra avgifterna, men i stället för att komma kollektivtrafiken till del ska pengarna öronmärkas för dyra vägbyggen.

Min fråga är då på vilket sätt du tänker verka för att få till en förändring av regeringens inriktning så att folkomröstningsresultatet följs och också så att intäkterna kommer kollektivtrafiken till del.

Anförande nr 34

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Det är ju riktigt att det nu finns ett besked om att trängselskatten ska återinföras i Stockholm under nästa år.

När det gäller intäkterna från försöket har man dragit av kostnaderna eftersom det är ett av jordens dyraste system. Då har det blivit pengar över, och hur de ska användas kommer det naturligtvis att förhandlas med staten om.

Sedan finns det en liten nyansskillnad mellan de gamla majoritetspartierna i det här huset och de nya. De gamla majoritetspartierna ville se trängselskatten – precis som Torhild var inne på – som en avgift för att stå i kö och inte för att finansiera nya vägar. Vi har den inställningen att det är viktigt att man fullföljer och utvecklar det eftersatta infrastruktursystem som vi har här i Stockholm, vilket vi har debatterat och diskuterat i 40 år. Det är naturligtvis viktigt att inkomsterna av de här avgifterna går till detta. Men vad de exakt ska gå till pågår det en förhandling om som jag inte kan redogöra mer för just nu här i rådssalen. Men det ska jag gärna återkomma till.

Anförande nr 35

T o r h i l d L a m o (v): Man har ändå gett ett besked om att inriktningen från ministern är att dessa pengar ska gå till vägbyggen och inte till kollektivtrafiken.

Under våren reste 78 procent av stockholmarna till och från jobbet med kollektivtrafiken i rusningstid. Då är det viktigast att vi satsar på att utöka medlen till kollektivtrafiken i stället för till de dyra vägbyggena.

Trafikforskarna är överens om att man inte kan bygga bort trafikproblemen. Jag tycker inte att folk ska stå i bilkö på Stockholms vägar. Det bästa sättet att lösa det problemet är att återinföra trängselavgifterna och bygga ut kollektivtrafiken, och då måste vi jobba gemensamt. Det hoppas jag att borgarrådet är med på.

Anförande nr 36

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ja, Torhild, jag är med på det mesta som du säger tills du säger att vägar inte behövs, för det är väl det du säger i ditt inlägg. Jag tror inte att det är en uppfattning som delas av Stockholms invånare. De längtar nog alla efter att ringledden ska fullföljas efter 40 års diskussioner och att förbifarten ska byggas så att inte alla måste köra igenom stan.

Du säger att du uppfattar det så att det inte finns några satsningar på kollektivtrafik. De uttalandena har jag inte hört.

Anförande nr 37

T o r h i l d L a m o (v): I direktiven som finns på regeringens hemsida står det att intäkterna från trängselavgifterna ska gå till vägbyggen, och då nämns bland annat förbifarten. Jag säger inte att vägar inte behövs, utan jag säger att man skulle nå oerhört mycket längre om man – i stället för att satsa på Förbifart Stockholm och Österleden som kostar miljarder – satsade dessa pengar på Kollektivtrafiken. Men det verkar inte riktigt som högeralliansens regering har förstått detta.

Men det verkar som att du är överens med mig om att vi ska satsa på kollektivtrafiken. Då hoppas jag att du också för detta vidare till regeringen.

Anförande nr 38

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Jag tycker att det är så fantastiskt att lyssna på vänsterpartister, miljöpartister och andra. De ställer saker mot varandra. Jag har följt den här debatten under 15 år här i fullmäktige. Jag har fortfarande väldigt svårt att förstå denna motsättning mellan att satsa på en kraftigt utbyggd kollektivtrafik och få en lösning på getingmidjan och andra frågor som den här regionen har kämpat med under alldeles för många år och att samtidigt se till att det finns en ringled. Varför ska inte Stockholm ha en ringled när alla andra svenska kommer har det? Den frågan tycker jag att Torhild och andra kunde svara på för en gångs skull.

Varför är det ett så stort problem att stockholmarna vill ha en ringled? Varför bekämpar ni med näbbar och klor de viktiga förslag som innebär att vi – som alla andra kommuner i Sverige – får möjlighet att köra runt stan och inte genom stan. Det är ju där som ni avviker helt från folkviljan och vad majoriteten av stockholmarna tycker.

Fråga nr 8. Bankernas flexibilitet

Anförande nr 39

T e r e s L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige! Det som föranleder min fråga är en artikel i DN i dag där Kristina Alvendal uttalar sig om att bankerna ska visa större flexibilitet. Artikeln handlar om svårigheten för intressenter att få lån för att köpa radhus i Tensta.

Välkommen till verkligheten, Kristina Alvendal. Till att börja med har 33 procent av stockholmarna utländsk bakgrund. Du antyder också i artikeln att bankerna borde se sig om efter nya kundgrupper. Det tror jag att bankerna redan har tänkt på. Det här handlar ju snarare om vanligt folks möjligheter att få lån. Bankerna bedömer ju kreditvärdigheten efter inkomst. Det antyds också att låntagare som bor i förorten – och särskilt i Tensta – skulle skuldsätta sig över sin betalningsförmåga. Det tycker jag låter lite märkligt. Men ju högre risk bankerna ser, desto högre ränta sätter de, och det innebär stora bekymmer för vanligt folk.

Och min fråga är: Är du beredd att göra något åt det verkliga problemet, alltså åt bankernas räntor?

Anförande nr 40

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Vi får väl se om du eller jag någon gång blir invalda i Riksbankens fullmäktige. Då kan vi diskutera räntorna eftersom sådana beslut fattas där.

Det finns massor av spännande frågor som man kan diskutera med banker. När du var integrationsborgarråd hade du uppenbarligen inte några som helst kontakter med

några banker. Ni var ju inte speciellt intresserade av att låta människor äga sitt boende.

Nu har jag redan efter ett antal veckor haft kontakt med en handfull banker. Alla verkar tämligen överens om att det är spännande och nytt att staden tar dessa grepp.

Kreditvärdighet handlar faktiskt inte bara om ifall man har råd att betala för ett lån. Det handlar också om att bankerna i dag har en ganska trist inställning till personer som inte har en kredithistoria i Sverige och om att personer kan ha olika typer av anställningsformer. Detta måste bankerna ta hänsyn till om människor i en del förorter med till exempel utländsk bakgrund ska kunna ta ett banklån. Men jag har inte för avsikt att försätta människor runt omkring i Stockholm i en situation där de inte kan klara av en lånekostnad. Självfallet ska jag inte göra det.

Men det vi har sett när vi till exempel 1998–2002 genomförde ett antal ombildningar i förorten är att man får lägre boendekostnader, och det, Teres Lindberg, är väldigt bra för stockholmarna, framför allt i förorten.

Anförande nr 41

T e r e s L i n d b e r g (s): Ordförande, Kristina! Jag vet inte om du medvetet väljer att fortsätta att komma med tomma ord. Det var kanske det som andades i det som stod i tidningen.

När det gäller er ideologiskt betingade utförsäljning av allmännyttan föreslår ni att man ska införa någon form av hyrborätt som ni i och för sig inte vet om det kommer att fungera.

Är ni beredda att på motsvarande sätt se till att vanligt folk har möjlighet att köpa sin bostad? Vi hade en idé om kommunal borgen för unga människor. Men man skulle kunna gå vidare och underlätta för låginkomsttagarna så att också de kan få bra lånevillkor som de som är mer välbeställda får i dag. Så fungerar ju marknaden. De fattiga drabbas alltid. De får aldrig de möjligheter att tjäna nya pengar på bostäder som de rika alltid har.

Anförande nr 42

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Men det är ju exakt det som du säger i ditt anförande som är anledningen till att vi genomför stora förändringar för människor bland annat i förorten. Det är många som kommit hit för några år sedan och aldrig haft möjlighet att äga någonting i Sverige. Det är väl fantastiskt att de nu för första gången kommer de att ha möjlighet att äga sin bostad. Det är ju perfekt. Det handlar exakt om de människor som du nu säger aldrig har haft chansen. Nej, för med Teres Lindbergs politik fick de aldrig chansen.

Du pratar om att vi ska ge möjligheter till unga att äga sitt boende. Hur många ungdomar gav du möjlighet till det när du fick bestämma? Det gick ju inte så bra. Ni stoppade ombildningar i förorten. Det var det första ni tillsammans med den socialdemokratiska regeringen gjorde när ni tog över makten här i stadshuset.

Jag tycker inte alls att jag kommer med tomma ord. Jag har svarat på din fråga om vilka kontakter som jag har med banker och vad jag pratar med bankerna om. Det är det som jag har redovisat för.

Anförande nr 43

T e r e s L i n d b e r g (s): Men, Kristina, du väljer ju medvetet att blanda äpplen och päron. Det handlar inte om att bo i en fastighet där det ändras upplåtelseform, alltså bo kvar i sin gamla lägenhet, utan det här handlar om att ha möjlighet att köpa sig ett nytt radhus, att skaffa sig ett egnahem. Det är någonting helt annat.

Och min fråga är: Är ni beredda att, på motsvarande sätt som ni är beredda för en ideologiskt betingad förändring av allmännyttan till upplåtelseformen bostadsrätt, underlätta för vanligt folk att skaffa sig ett egnahem?

Anförande nr 44

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Ja.

Fråga nr 9. Bostadsbolagen och ett ökat socialt och ekonomiskt ansvarstagande

Anförande nr 45

T e r e s L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige! Det som föranleder den här frågan är också en artikel i DN, från i onsdags. Den handlar om satsningen på Järva. Inledningsvis vill jag citera Kristina Alvendal: ”Jag fattar inte att ingen har tagit tag i problemen tidigare”.

Svenska Bostäder beslutade om dessa satsningar redan före sommaren – jag vill bara upplysa borgarrådet om detta. Jag tycker absolut att de boende kring Järva förtjänar både ökad trygghet och bättre bostadsområden. Men det som föranledde Svenska Bostäders beslut var ett budgetuppdrag som fullmäktige har varit med och fatta beslut om.

Min fråga är: Hur kommer du att följa upp både Familjebostäders och Stockholms-hems motsvarande uppdrag för att öka ansvarstagandet för den sociala och ekonomiska utvecklingen?

Anförande nr 46

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Ordförande, fullmäktige, Teres Lindberg! Till att börja med kan jag bara beklaga att ansvariga politiker i den här staden tidigare har låtit bostadsområdena på Järvafältet förfalla på det sätt som de har gjort. Det råder inte bara brister i underhållet, utan det handlar om människor som lever i ett bostadsområde där de upplever en förfärlig otrygghet. Att man har låtit det gå så långt tycker jag är under all kritik.

Därför är det naturligtvis glädjande att Svenska Bostäder i full politisk enighet fattade beslutet att genomföra en stor trygghetsatsning. På onsdag ska jag träffa övriga fastighetsägare runtomkring Järvafältet för att starta en gemensam

fastighetsägarförening i syfte att öka samarbetet och fortsätta den satsning vi som gör.

Anförande nr 47

T e r e s L i n d b e r g (s): Det är bra att du följer upp det. Det känns lite ledsamt att höra hur du uttrycker dig. Det värsta som har hänt allmännyttan i den här staden är det som hände mellan 1994 och 1998 när den oerhörda utförsäljningen av allmännyttan pågick. Då stagnerade den upprustning som då skulle ske. Risken är att det händer igen.

Om man tittar tillbaka på de här åren ser vi att det inte var särskilt många ombildningar som skedde i ytterstaden. Det finns stor risk att det inte blir så den här gången heller. Man får hoppas att ni nu ser till att ta ansvaret med de upprustningar som faktiskt måste ske.

Jag vill säga att satsningen på Järva inte bara handlar om trygghet. Det handlar om oändligt mycket mer. Det handlar om upprustningar. Det handlar om hyresgästinflytande och mycket mer. Tryggheten är det som var själva underlaget.

Det är bra om du tittar i den här utredningen. Den är på flera hundra sidor och utskickad till kommunstyrelsen.

Anförande nr 48

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Jag har läst utredningen, Teres Lindberg, uppenbarligen till skillnad från dig. I den utredningen föreslår man att man ska arbeta med att erbjuda hyresgästerna att ombilda och köpa loss fastigheterna för att öka egenmakten och för att öka känslan av att man kan påverka sin boendesituation.

Jag är så fascinerad av den diskussion vi har i Stockholm. Socialdemokraterna i alla andra storstadsområden i landet – i Malmö och Göteborg – arbetar aktivt med möjligheten för hyresgästerna i förorterna att ombilda och äga sitt boende. Man ser en självklar koppling till att öka attraktionskraften i vissa bostadsområden om man ökar egenmakten genom att äga sitt boende.

Här i Stockholm vägrar Socialdemokraterna att se detta. Man har dragit ned det röda skynket. Det är helt obegripligt, och det är definitivt inte bra för stockholmarna och för dem som bor i en del av de förortsområden som det handlar om.

Anförande nr 49

T e r e s L i n d b e r g (s): Jag är ledsen att jag måste rätta dig en gång till. Vi var inte helt eniga i styrelsen. Vi var inte överens om två saker. Det ena rörde utförsäljningen; det andra rörde finansieringen. När det gäller finansieringen är det väl inga problem nu. Det finns ju ändå några hyresrätter kvar i innerstaden som antagligen kommer att gå över till en annan upplåtelseform, nämligen bostadsrätter. Då får bostadsbolaget in mer pengar i sin kassa.

Vi är inte emot bostadsrätt som upplåtelseform. Det är bara att raljera att säga så. Vi tycker att det också är en ganska bra upplåtelseform. Det vi tycker är sorgligt är att ni gör en sådan massiv utförsäljning av allmännyttan. Generationer av stockholmare har gemensamt varit med och byggt upp den, och det är den som ska vara garanten för att framtida generationer stockholmare ska kunna bo kvar i Stockholm. Priserna ökar hela tiden. När det inte finns några hyresrätter kommer inte barn och unga som växer upp i den här staden att kunna bo kvar. Det ser vi som ett mycket stort bekymmer.

Anförande nr 50

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Ordförande, fullmäktige! Jag fattade att frågan handlade om vilket ansvar bostadsbolagen i Stockholm kommer att ta när det gäller trygghetsfrågor bland annat. Då refererade frågeställaren till en artikel. Därför tänker jag hålla mig till det.

Det här handlar ju om en stor möjlighet att förändra en väldigt knepig situation i en del av Stockholms förorter. Att förneka människor som vill äga sin bostad att göra det, som Socialdemokraterna i stadshuset har gjort de senaste fyra åren är helt främmande för mig.

Det finns människor som kommit för några år sedan som invandrare till Stockholm. De kommer till en flyktingförläggning, de bor där ett antal år tills de får uppehållstillstånd. Sedan blir de hänvisade en kommunal hyresrätt. Det är den enda erfarenhet de har av den svenska bostadsmarknaden. Du förnekar dessa människor möjligheten att äga sitt boende genom att köpa den hyresrätt som man en gång blivit hänvisad till. På det sättet skulle de kunna göra samma boendekarriär i Sverige som många svenskar kan göra. Det tycker jag är en förnedrande politik, Teres Lindberg.

Ordningsfråga

Anförande nr 51

K a r i n H a n q v i s t (s): Jag undrar hur presidiet hanterar turordningen för frågestunden. Jag lämnade in min fråga ganska tidigt under kvällen. Den var ställd till finansborgarrådet. Jag har inte sett finansborgarrådet här i salen i kväll. Jag tycker att det är mycket beklagligt att Kristina Axén Olin inte var här. Min fråga var mycket aktuell och jag kan inte ställa den på nästa fullmäktige.

Det är beklagligt att jag inte fick ställa min fråga i kväll.

§ 14 Fastställande av skattesats för 2007 (utl. 2006:188)

Anförande nr 52

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande, fullmäktige! Det går bättre och bättre för Stockholm, kanske framför allt för de stockholmare som jobbar. De har haft en fantastisk löneutveckling. Lönerna har ökat med ungefär 7 procent det senaste året. Det har i sin tur inneburit att staden får ökade skatteintäkter nästa år med 1,325 miljarder. Detta är enligt både SCB:s och USK:s siffror. De brukar stämma väldigt bra.

Av de 1,3 miljarderna väljer Moderaterna, Folkpartiet och Kristdemokraterna att nästa vecka presentera en rad satsningar som vi tycker att det är angeläget för våra invånare att vi prioriterar. Av de 1,3 miljarderna använder vi 623 miljoner. Jag återkommer till det nästa vecka, då vi alla under två dygn kommer att diskutera det som har varit viktigt och det som stockholmarna har valt oss för att verkställa 2007.

För Moderaterna, Folkpartiet och Kristdemokraterna och även Centerpartiet har det varit viktigt att ge tillbaka en del av den skatteökning som stockholmarna bidrar med i form av en skattesänkning. Vi föreslår därför från Moderaterna, Folkpartiet, Kristdemokraterna och Centern att vi sänker skatten nästa år med 30 öre. 30 öre kostar staden 466 miljoner. Det innebär lite mer än en tredjedel av den skatteökning som stockholmarna bidrar med nästa år. Vi tycker att det är självklart och rättvist att stockholmarna får ta del av den fantastiska utveckling som de som jobbar och har betalar skatt har bidragit med.

30 öre kanske inte låter så mycket. Tillsammans med de tusen kronor i månaden som vår regering har beslutat om i skattesänkning innebär det en skattesänkning på tusen kronor i månaden plus ungefär 150 kronor i månaden för en snittfamilj i sänkt kommunalskatt.

Det kanske inte är så mycket pengar, men för många stockholmare innebär det ändå skillnaden att man kanske kan åka på semester eller ge sina barn en kollovistelse eller det kanske gör att ekonomin över huvud taget inte behöver vara ett ständigt orosmoln.

Herr ordförande! Jag tänker inte förlänga debatten med att gå in och diskutera de förslag vi har på hur vi vill öka satsningar och vad vi vill på olika områden eftersom vi har en särskild debatt för det två dagar nästa vecka.

Jag vill yrka bifall till Moderaternas, Folkpartiets och Kristdemokraternas förslag om en skattesänkning på 30 öre, som även Centerpartiet har instämt i.

Anförande nr 53

Borgarrådet J ä m t i n (s): Ordförande, fullmäktige! Jag håller med Kristina Axén Olin om att alla yttre faktorer talar till Stockholms fördel. Arbetslösheten går ned. Antalet socialbidragstagare minskar. Ekonomin går bra för staden som helhet, och

för Stockholm som helhet. Det är fantastiskt. Vi har sett det ett tag. Kommunens ekonomi är också i bra skick.

Det finns möjligheter att satsa. Det finns möjligheter att satsa på den framtid som vi går emot. Goda tider varar inte för evigt. Efter goda tider kommer oftast - alltid, tror jag - sämre tider. När vi går ut på gator och torg i Stockholm ser vi att Stockholm förändras på många olika sätt. Det föds en massa barn och vi blir äldre och äldre i vår stad. Det är två bevis på att staden förändras. Allt fler människor flyttar hit från övriga landet och från andra länder. De demografiska förändringarna kräver att vi planerar i dag för vad som kommer att hända sedan för att vi ska kunna ta hand om våra äldre och för att vi ska kunna ta hand om alla barn som kommer till den här staden.

Det går bra för Stockholm, men det går inte bra för alla stockholmare. Trots att antalet socialbidragstagare minskar finns det många som fortfarande försörjer sig på ekonomiskt bistånd. Trots att arbetslösheten minskar är det många som fortfarande är arbetslösa i vår stad. Det var ungefär 16 000 arbetslösa för en knapp månad sedan. Det är många människor.

Därför yrkar vi på att vi behåller samma skattesats år 2007 som 2006.

Som jag har sagt vet vi att konjunkturer inte varar för evigt. Men jag tycker att alla stockholmare oavsett inkomstnivå och oavsett om man är arbetslös eller har ett arbete har rätt att kräva bra verksamhet, trygg och bättre förskola, flera vuxna på fritids och en bättre äldreomsorg.

Jag tycker att vi har råd att satsa på en stad som bygger för framtiden genom att satsa på vår personal och genom att satsa på en ekonomiskt och ekologiskt hållbar utveckling. Därför yrkar jag bifall till Socialdemokraternas förslag till skattesats år 2007.

Anförande nr 54

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Att sänka skatten får inte vara en ideologi så länge skatten är den absolut största finansiären av stadens verksamhet. Det är stadens verksamhet som måste stå i fokus för diskussionen om skattesats.

Vi i Miljöpartiet ser att Stockholm står inför en rad stora utmaningar. En av dem diskuteras nästan dagligdags numera – inte så mycket före valet. Det handlar om klimathotet. Stockholm är en stad på vatten och en stor välfärdsstad. Stockholm är en utsläppare av klimatgaser och en stad som kan bli direkt påverkad.

Vi står inför en utmaning om miljö- och välfärdsrelaterade sjukdomar bland barn och ungdomar i vår stad. Det är oerhört beklämmande att se hur astmanivåer är korrelerade till ökade luftutsläpp och hur vi får en stad där barn och ungdomar rör på sig allt mindre. Livskvalitet handlar inte längre om att man har nära till lekskogen.

Vi har den kanske största utmaningen som vi brukar debattera under långa kvällar här i fullmäktige, nämligen segregation och social utslagning. Det är ett område som är minst sagt stort för oss politiker att handha.

När man ska lägga en budget och sätta en skattesats menar tydligen den borgerliga majoriteten att man kan lösa de här utmaningarna lika bra med nästan en halv miljard mindre.

Om man säger ett vi inte behöver prioritera framåtsyftande miljöarbete, att vi inte behöver prioritera stärkta medborgare som konsumenter och att vi inte behöver utveckla demokratiprocesser kring byggande kan man ha ett sådant resonemang. Frågan är vem som betalar en skattesänkning.

Ett förslag i budgeten är att man prioriterar bort den fria månaden i barnomsorgen. Den har varit oerhört uppskattad av barnfamiljer som just den månaden på sommaren när man har tid kanske behöver pengar för att göra något med barnen.

I stället säger man att stockholmarna ska få tillbaka lite. Men man får ju tillbaka så olika. Det blir inte rättvist om man inte ser till barnen och de allra svagaste.

Miljöpartiet yrkar därför avslag på den borgerliga majoritetens förslag att sänka skattesatsen med 30 öre och hänvisar till Miljöpartiets förslag till budget med oförändrad skattesats.

Anförande nr 55

Borgarrådet E d h o l m (fp): Herr ordförande! Varje politiskt aktiv människa bör då och då fråga sig varför man tar in skatt. Vi politiker tenderar ofta att ta skatteintäkterna som självklara och behandla pengarna som om de vore våra egna. Konsekvensen av det beteendet blir en alltmer skattetrött befolkning som alldeles för ofta helt enkelt struntar i att betala skatten. Svartjobbandet i Sverige och Stockholm ökar.

Varje felanvänd skattekrona är stöld. I ett land med världens högsta skattetryck kanske det kan vara värt att ibland påminna sig det citatet. Det var socialdemokraten Gustav Möller som fällde dessa numera klassiska ord. Ibland känns det som om Socialdemokraterna någon gång borde återupprätta den klokskapen och inte reagera så ryggmärgsaktigt och neandertalsmässigt på varje förslag om sänkt skatt.

Vi tar in skatt för att det finns en massa uppgifter i ett samhälle som måste lösas av oss gemensamt. Vi som är folkvalda har fått ett förtroende att försöka göra den bästa avvägningen mellan medborgarnas rätt att behålla så mycket som möjligt av sina inkomster och samhällets uppenbara behov av att göra saker gemensamt.

För oss liberaler är Gustav Möllers ord i högsta grad levande. Här i fullmäktige och i varje nämnd måste vi se till att pengarna används på rätt sätt. Man kan naturligtvis ha olika åsikter om vad som är rätt sätt, men om man inte vågar ifrågasätta någonting leder det till att skattekrona inte tas ut på ett ultimatum sätt.

Verkligheten förändras. Medborgarnas krav förändras. Verksamheterna måste också förändras.

En del socialdemokrater förstår det även i dag. Annika Billström skrev så här för mindre än två år sedan:

Slutsatsen att det behövs höjda skatter för att klara vård och omsorg är förhastad. Det är viktigt att först pröva varje annan finansieringsmöjlighet. Det finns stora effektivitetsbrister i offentlig verksamhet.

Så skrev Annika Billström för ungefär ett och ett halvt år sedan. Självklart är den analysen helt korrekt också i dag. Alla verksamheter, inklusive den här församlingens arbetsformer, måste ifrågasättas. Det känns inte riktigt som om Socialdemokraterna är beredda att skriva under Billströms artikel i dag. Frågan är om det någonsin blir så. Socialdemokrater sänker aldrig skatter – om de är i majoritet eller i opposition spelar ingen roll.

Enligt Socialdemokraterna är det i dag inte läge att sänka skatterna. Då måste man fråga: När är det rätt tillfälle? Skatteintäkterna i Stockholm ökar med nästan en halv miljard varje år. Om det inte går att sänka skatterna nu, när går det då att sänka skatterna?

Skatten är viktig för vår gemensamma välfärd. Tusentals barn får varje dag undervisning i våra skolor så att de kan gå ut i livet starka och med kunskap. Gamla människor ges möjlighet till ett bra och värdigt boende de sista åren i livet. Människor med svåra funktionshinder får en personlig assistent som kan innebära skillnaden mellan ett liv i isolering och ett liv i frihet med möjlighet att skapa sitt eget liv.

Det är för de ändamålen och mycket annat som medborgarna faktiskt anförtror oss att ta hand om sina surt förvärvade pengar. Det är inte för att upprätthålla varje tjänst inom administrationen eller bevara varenda kommunal lokal.

Jag tycker, herr ordförande, att dagens förslag till skattesats är väl avvägd mot de väntade skatteintäkterna för nästa år. Jag tror och vet att vi därmed gör vårt bästa för att uppfylla Gustav Möllers krav på en riktig användning av våra skattemedel.

Anförande nr 56

Borgarrådet L i v h (v): Ordförande, fullmäktige och alla stockholmare som lyssnar på den här debatten. Det är ju om er den här debatten, liksom budgetdebatten nästa vecka, handlar.

Den borgerliga alliansen och Centerpartiet vill sänka skatten i Stockholm med 30 öre. Det betyder att Lotta som är fritidsledare och tjänar 17 000 kronor får 51 kronor mer i månaden att röra sig med. Det räcker inte ens till en biobiljett. Det räcker möjligtvis till ett par påsar chips. Kalle däremot som tjänar 50 000 får 150 kronor extra genom skattesänkningen. Det är säkert ett trevligt tillskott i hans hushållskassa, men det har nog ingen avgörande betydelse för hans ekonomi.

Ordförande, fullmäktige! Jag tror att Lotta och andra lågavlönade kvinnor gärna avstår från sina chipspåsar när de ser att skattesänkningen ska finansieras genom att man bland annat drar in den avgiftsfria månaden i förskolan. Alla försämringar och nedskärningar som borgarna föreslår ska vi ju diskutera nästa vecka och inte i dag.

Vi i Vänsterpartiet anser att de 466 miljoner som staden förlorar genom skattesänkningen behövs i våra verksamheter. De behövs för att förhindra att skillnaderna

mellan fattiga och rika i vår stad blir ännu större. En stor del av pengarna behövs i socialtjänsten, bland annat för att de som har ekonomiskt bistånd även i fortsättningen ska få sitt SL-kort och inte tvingas till stadsdelsarrest, vilket blir fallet om SL-kortet inte ingår i den ekonomiska normen.

Pengarna behövs för att miljöpolitiken ska utvecklas och inte slaktas. En stor del av de 466 miljonerna behövs också för att utveckla äldreomsorgen, förskolan och skolbarnomsorgen.

Ordförande, fullmäktige! Vi anser att högre lön för stadens lågavlönade är betydligt viktigare än skattelättnader för högavlönade. Ni i alliansen påstår att er politik ger stockholmarna valfrihet. Valfriheten omfattar inte dem som får en skattesänkning på 50 kronor i månaden samtidigt som avgifter och taxor höjs med hundratals kronor. Den omfattar absolut inte dem som har ekonomiskt bistånd eller studerar. De får inte någon skattesänkning alls.

Men, ordförande och fullmäktige, med oförändrad skattesats för stockholmarna får vi tillgång till bra kommunal service. Att sänka skatten med 30 öre kommer att kräva rejäla nedskärningar. Det framgår också av majoritetens förslag till budget. Mot detta ställer vi en ansvarsfull ekonomisk politik som också är rättvis.

När ekonomin är god, som den faktiskt är i dag, kan man antingen avsätta pengar för svårare tider eller passa på att genomföra reformer och investera i välfärden som vi i Vänsterpartiet föreslår. Som de flesta av oss vet är det just investeringar i välfärd som skapar tillväxt.

Därför, ordförande och fullmäktige, yrkar jag på samma skattesats år 2007 som år 2006 för att vi ska kunna bevara och utveckla välfärden i vår stad.

Anförande nr 57

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Det går bra för Stockholm. Det ska naturligtvis stockholmarna få känna av. I samhället ska det nu ges utrymme för människors inneboende kraft och vilja att påverka i ett samhälle där ingen hålls tillbaka och ingen lämnas efter.

Vi vill kombinera välfärdens trygghet, som ju betalas med gemensamma skattemedel, och den frihet som människor vill känna. Vi tror att människor vill påverka sina liv och slippa känna det handlingsutrymme som har försvunnit under Socialdemokraternas regeringsinnehav.

Under många år har vi sett att vänsterblocket verkar sakna tilltro till enskilda människor. Man utgår från kollektivet. Genom höga skatter och bidragspolitik har man fråntagit den enskilda människan makten att styra över sitt liv. Genom den medvetna politiken har man tvingat människor att bli beroende av samhället, staten och kommunerna. I vårt Stockholm finns stadens verksamheter till för medborgarnas skull, inte tvärtom. Det kan inte upprepas nog: Verksamheterna är till för medborgarna, inte tvärtom.

Vår viktigaste prioritering är att ge förbättrade livsvillkor för familj, barn och äldre. Stockholm ska bli Sveriges bästa kommun när det gäller valfrihet, omsorg och livskvalitet för barn och äldre men också för våra invandrare. Föräldrar ska kunna välja barnomsorg. Vårdnadsbidrag ska finnas med som ett alternativ. Äldre ska kunna välja hemtjänst, boende och dagverksamhet. Det gäller för oss att se till de äldre här och nu, men också att klara en kommande framtid. Fler ska kunna äga sitt boende och känna trygghet och makt över sina egna liv.

Att lösningen på välfärdsproblemen alltid är höjda skatter är naturligtvis fel. Det är väl få som tror att höjda skatter kan ge en bättre välfärd. Det visar köerna till barn- och ungdomspsykiatri, alla långtidssjukskrivna och alla sjukpensionärer. Vi ser nu en tuff arbetsuppgift framför oss.

Vi ska ägna oss åt att skapa möjlighet för de tusentals människor som i dag utestängs från arbetsmarknaden, trots att de inget hellre vill än att hitta ett meningsfullt arbete. Målet är att minska arbetslösheten och öka sysselsättningen. Vi ska visa att vi klarar av det som den socialdemokratiska regeringen misslyckades med.

Att få vara en del av en arbetsgemenskap och känna delaktighet genom det arbete man gör är viktigt. Fler människor i arbete ger tillväxt. Fler skattebetalare ger ökade skatteintäkter och resurser frigörs till verksamheter. Människor som känner att de har makt över sina liv och möjlighet att fatta sina egna beslut har lättare att engagera sig. Större livsutrymme och fler valmöjligheter ger ökad välfärd.

Jag tror inte att det finns en i förväg fastställd skattenivå som alltid ska gälla. Skattestrycket måste vägas mot den välfärd som människor vill betala för gemensamt och de effekter som det blir för företagen.

I dag ser vi att det finns utrymme för att både sänka skatten och öka välfärden i Stockholm. Då är det självklart att hårt arbetande stockholmare ska få behålla lite mer av sin lön och därmed få besluta över en större del av sina liv. En skattesänkning är en välfärdsökning i sig.

Extra bra känns det naturligtvis att en skattesänkning särskilt är till för de ekonomiskt svaga grupperna, eftersom de betalar enbart kommunalskatt. De, om några, är verkligen värda att få tillbaka en del av de skatter de har betalat in och inom en snar framtid kunna leva på sin lön i stället för att som hittills alltid vara beroende av bidrag. När nu också jobbavdragen kommer får de se att de får behålla mer av sin lön.

Bifall till Moderaternas, Folkpartiets, Kristdemokraternas och Centerns skatteförslag.

Anförande nr 58

C e c i l i a Ö n f e l t (c): Ordförande! Som redan har framgått i debatten instämmer Centern i de borgerliga brödernas förslag om en skattesänkning. Det har att göra med att vi tror att folk själva kan bestämma vad de vill använda sina pengar till. Det har med valfrihet och självbestämmande att göra. Vad vi för övrigt vill göra med våra gemensamma pengar kommer att framgå i budgetdebatten.

Jag vill bara yrka bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 59

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Vi har en majoritet som på fullt allvar hävdar att man kan både sänka skatten och satsa mer på verksamheten. På den klassiska nationalekonomiska frågan: Ska vi ha mer kanoner eller mer smör? vill de faktiskt få oss att tro att svaret kan vara både–och, både mer kanoner och mer smör. De vill ge sken av att minskade intäkter och ökade utgifter är en ekvation som ganska enkelt går ihop.

1,3 miljarder i ökade intäkter, pratar finansborgarrådet om. 800 miljoner i ökade utgifter nämner hon inte alls. Det kanske är samma matematik som trollade den reinfeldtska femhundringen till en tusenlapp på valaffischerna.

Sanningen syns tydligt i den budget som vi ska diskutera om två veckor. Ni tvingas göra hårda besparingar för att få ihop den. Det ni ger med ena handen tar ni tillbaka med den andra. Allra tydligast blir detta på skolans område. Där satsar ni nästan 200 miljoner och skär 220. Nettot blir 30 miljoner minus, förutsatt att ingen lärare begär påökt under nästa år. Sådan är kalkylen. Jag är medveten om att vi inte ska diskutera budgeten här i dag, men skattesänkningen måste ju sättas i sitt sammanhang.

Det är skolan - grundskolan, gymnasiet och vuxenutbildningen – som får betala skattesänkningen, tillsammans med kultur, idrott och miljö. Det finns, hör och häpna, ett samband mellan intäkter och utgifter också i den kommunala sektorn. Det visste Gustav Möller.

Bifall till den socialdemokratiska reservationen.

Anförande nr 60

Borgarrådet E d h o l m (fp): Frågan kvarstår: När blir det någonsin läge i socialdemokraternas Sverige att sänka skatten? Det är ju inte så att intäkterna minskar. Intäkterna ökar kraftigt och antas göra det ett par år framöver.

Svaret på frågan är naturligtvis att Socialdemokraterna aldrig någonsin sänker skatten. Det skattetryck som vi har just precis nu är det optimala skattetrycket. Det går aldrig att sänka skatten.

Jag tror att det här är en viktig förklaring till att Socialdemokraterna till slut förlorade makten i Sverige. Hela tiden säger man att allt är perfekt just som det är i detta ögonblick och att det inte kan bli bättre.

Jag undrar fortfarande: När går det att sänka skatten i Sverige?

Anförande nr 61

Borgarrådet M o g e r t (s): Om du hade varit med under den gångna mandatperioden hade du upptäckt att skatten har sänkts på flera områden på den statliga nivån där socialdemokratin har styrt.

Du säger att skatten lätt kan sänkas och sitter som ansvarig för en budget med kraftiga nedskärningar i skolan. Det enda ni för över pengar till är asfalten. Ni tar från barn och ger till betong, som Carl Bildt sade. Ni borde tala med lite mindre bokstäver.

Anförande nr 62

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande! Det märks att man från oppositionen gärna vill prata om hela budgeten. Det tycker jag inte att vi ska göra. Jag tycker att vi ska använda de två dagar som vi har avsatt nästa vecka till att prata om de satsningar vi har gjort.

Att beskylla oss för att skära och stå för utgiftsökningar är ganska oförskämt mot skattebetalarna. Vi gör förändringar i budgeten – visst gör vi det. Vi vill göra gigantiska satsningar på skola, äldreomsorg och handikappomsorg som är viktigt för oss. Vi vill få fler skattebetalare genom att skapa fler jobb och tillväxt.

Den skattesänkning vi gör och yrkar bifall till i dag beror enbart på de 1,3 miljarder som skattebetalarna har ökat stadens skatteintäkter med nästa år. Nog vore det väl skruvt om vi inte av de 1,3 miljarderna kunde ge tillbaka 466 miljoner i form av skattesänkningar. Det är lite mer än en tredjedel. De andra två tredjedelarna lägger vi ju på att genomföra vår politik på ett angeläget sätt.

Man kan väl inte säga att det är en sorts stöld. Det är en självklarhet att stockholmarna ska få ta del av den fantastiska löneutveckling som de som jobbar faktiskt har haft.

Anförande nr 63

Borgarrådet M o g e r t (s): Finansborgarrådet kan vara lugn för att jag har mycket mer att säga om budgeten än det jag nu nämnde.

Sanningen är ju att du inte bara har 1,3 miljarder i intäktsökning; du har 800 miljoner i utgiftsökning. Du kan inte bara räkna den ena sidan. Du måste räkna båda sidorna. För att få ihop detta och för att kunna göra de reformer du pratar om skär ni över 500 miljoner. Ni skär på, som ni säger, lokaler i skolan som man tydligen ska kunna lämna den 1 januari. Tak-över-huvudet-garantin ska uppenbarligen inte gälla i skolan.

Anförande nr 64

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Stockholmarna och hela svenska folket är trötta på det skattetryck som de lider under. Det visar den ena undersökningen efter den andra. Folk vill på olika sätt försöka få tillbaka en del av de här pengarna. Det fuskas med bidrag och man jobbar svart.

Varför gör man det? Jo, därför att skattetrycket är så hårt. Genom att fler människor kommer i arbete får vi in fler och mer skatter och kan ge tillbaka en del av det till stockholmarna. Det är märkligt att ni inte kan ställa upp bakom det.

Anförande nr 65

Borgarrådet M o g e r t (s): Borgarrådet talar om undersökningar som visar att svenskarna tycker som hon. Jag noterar att borgarrådet Samuelsson uppenbarligen inte har läst Temo.

Anförande nr 66

D a n i e l V a l i o l l a h i (m): Herr ordförande, ärade fullmäktige! Det är med stor glädje jag läser kommunstyrelsens utlåtande på punkten om fastställande av skattesatsen. Glädjande nog föreslås en skattesänkning på 30 öre. Utöver det finns en ambition att sänka skatten med ytterligare 20 öre under mandatperioden.

Tillsammans med regeringens jobbavdrag förenklar det vardagen för många familjer i Stockholm. De extra hundralappar vi får genom skattesänkningen och jobbavdraget gör stor skillnad i slutet av månaden hos många hårt jobbande familjer. Familjer kan unna sig det lilla extra som man kanske inte förrän nu har haft råd med.

Med sänkt skatt låter vi inte bara folk få behålla mer av sin lön, utan vi flyttar makt från den här fina rådssalen tillbaka till familjernas egna möten över matbordet och frukosten. I stället för att vi 101 här inne ska fatta beslut, överlåter vi det på tiotusentals stockholmare.

Det är en bra ambition att sänka skatten. Jag tycker att vi under den här mandatperioden ska ta flera beslut som flyttar makten härifrån.

Om vi tar det här beslutet i kväll kan jag gå hem till mina väljare och tacka för det förtroende jag fick den 17 september, och säga att jag har lika stort förtroende för dem att ta beslut över sina liv och sina pengar.

Jag yrkar därför bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 67

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige och stockholmare! Skatten är ju inget självändamål, som det har sagts här. Skatten är gemensamma pengar. Det handlar om att omfördela från de rika till de fattiga för gemensamma ändamål. Det har accepterats av de allra flesta stockholmare. I många undersökningar säger de faktiskt att de inte har något emot att betala skatt. De betalar gärna skatt om den går till en välfärd som de vill ha och som de behöver.

De där gigantiska satsningarna som du nämnde, Kristina Axén Olin, finns ju inte i budgeten. De finns inte i verkligheten. Det kommer stockholmarna att bli varse när er budget ska sjösättas. Visst går det bättre och bättre för Stockholm och för vissa stockholmare. Men vi vet att det är många stockholmare som det inte går bättre för. Det är de som i första hand kommer att drabbas av nedskärningarna.

Vi som har varit verksamma i stadsdelsnämnderna vet att det behövs många flera händer i skolan, i omsorgen, i fritidsverksamheten och i äldreomsorgen. Det behövs flera människor som arbetar med detta. Det är också ett sätt att flera människor i arbete i staden. om man skär ned i budgeten blir det färre som arbetar där, det blir

sämre välfärd och vi får större arbetslöshet. Det låter inte som någon riktigt bra ekvation.

Jag vet inte vilka det är som Daniel pratade om som ska välja det där lilla extra för den här skattesänkningen. Det är väl inte den ensamma mamman som inte får en avgiftsfri månad i förskolan? Jag tror inte att hon hemma vid sitt köksbord har valt detta. Den så kallade valfriheten handlar inte om dem som är mest beroende av kommunens service och välfärd. Det är faktiskt dem vi är till för. Det är för deras skull vi tar in skatt som vi vill använda till att omfördela för allas gemensamma bästa.

Bifall till bibehållen skattesats.

Anförande nr 68

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Ordförande! Ann Mari Engel påstår att vi inte har några satsningar i vår budget. Jag kan inte riktigt förstå det. Ni från oppositionen har som sagt tio dagar till på oss att läsa på budgeten.

Vi gör gigantiska satsningar på bland annat skolan. Vi i gör satsningar på förskolan, äldreomsorg och en rad andra områden. Det har du säker sett. Det innebär just de flera händerna.

Vi drar in på andra saker som vi inte tycker att det är så viktigt att staden ägnar sig åt och som vi inte tycker är kommunal kärnverksamhet. Det har vi berättat för väljarna att vi ska dra ned på. De har förmodligen valt oss för att vi har sagt det.

Nog vore det väl konstigt om vi får ytterligare 1,3 miljarder i skatteökning och inte kan ge tillbaka ens en tredjedel i form av skattesänkningar. Ni i Vänsterpartiet brukar ju prata om rättvisa och solidaritet. Vart tog alla solidariska tankar och rättvisetankar vägen när det gäller att ge tillbaka delar av den intjänade ökningen som skattebetalarna faktiskt har stått för?

Jag tycker att vår politik är den som i det här fallet är rättvis och solidarisk. Vi ger tillbaka det som stockholmarna har tjänat in.

Anförande nr 69

A n n M a r i E n g e l (v): Kristina! Jag tror att våra definitioner av rättvisa och solidaritet skiljer sig åt. Det är inte så förvånande. För oss är det inte ett tecken på solidaritet och rättvisa att man tar pengar från de fattiga och ger till de rika. Det är ju det ni gör med er budget eftersom det är de rika i staden som får en stor skattesänkning medan de fattiga blir av med service och omsorg som de behöver.

Er så kallade gigantiska satsning blir i praktiken nedskärningar eftersom de extra pengar som finns går till prestationsökningar. Det blir fler barn och fler äldre. Naturligtvis måste man lägga mer pengar på skolan, men det blir ju inte procentuellt mera pengar.

Jag tror att både stockholmarna och stadens personal väldigt snart kommer att genomskåda er. De ser ju hur det blir i praktiken. Det vet vi redan i stadsdelsnämnd-

erna. Många kommer tyvärr mycket snart att få erfara det. Det kommer att bli en bitter erfarenhet för många stockholmare, är jag rädd.

Anförande nr 70

D a n i e l V a l i o l l a h i (m): Alla som arbetar kommer att kunna unna sig det lilla extra. Om det är någon som behöver skattesänkningar är det just de ensamstående mammorna.

Anförande nr 71

A n n M a r i E n g e l (v): Unna sig det lilla extra, säger Daniel. Är det de båda chipspåsarna för 50 kronor du menar måste du ju ställa det mot alla de ökade kostnaderna. Du måste titta på människors totala ekonomi. Jag tycker att det är lite cyniskt att säga ”alla människor som arbetar”. Du vet att det finns många människor här i staden som av olika skäl inte kan arbeta. De studerar eller är pensionerade eller arbetslösa av andra skäl.

Målsättningen är att alla som har möjlighet till det ska arbeta, men det kommer ju alltid att finnas människor som inte arbetar. De ska naturligtvis inte ha möjlighet att unna sig någonting. På deras möjligheter ska det skäras. Det är inte en solidarisk och rättvis politik.

Anförande nr 72

A b d o G o r i y a (s): Ordförande, fullmäktigeledamöter! Det är inte så att socialdemokraterna är förtjusta i att höja skatter. Intäkterna måste motsvara kvalitetskraven inom de olika verksamheter som kommunen bedriver. En god kvalitet inom barnomsorg, skola, äldreomsorg, handikappomsorg, miljö, vatten, medborgarservice och så vidare ställer höga krav på beslutsfattarna att göra de rätta avvägningarna.

En skattesänkning på 30 öre motsvarar 466 miljoner kronor. Det innebär en förlust på drygt tusen tjänster inom staden, enligt alliansens förslag. Alliansen vill sänka skatten just för skattesänkningens skull och för dem som har höga löner så att de kan konsumera ännu mera och anställa tjänstefolk med låga löner, subventionerade av staten.

Vi socialdemokrater vill behålla oförändrad skattesats för att kunna bibehålla och förbättra kvaliteten i de olika verksamheter kommunen har ansvar för. Vi vill öka jämlikheten och minska klyftorna i staden till skillnad mot alliansen.

Alliansen föreslår stora organisationsförändringar till förmån för centralstyrning och på bekostnad av ökad demokrati och medborgarinflytande. Vi socialdemokrater vill behålla 18 stadsdelsnämnder och utveckla dem och inte avveckla dem som alliansen strävar efter.

Diskussionerna vid köksbordet, som alliansen ofta nämner, kommer inte i många delar av staden att handla om valfrihet mellan olika verksamheter, utan snarare om vad man kan skära ned på för att klara livet. Det är försämringar av villkoren för a-

kassa, höjda avgifter för SL-kort, borttagning av en frimånad inom förskolan. Listan kan göras längre.

Allt detta på bekostnad av många medborgares hälsa. Det bemöts av alliansen med ett strutsaktigt beteende.

Bifall till den socialdemokratiska reservationen.

Anförande nr 73

T o m a s R u d i n (s): Ordförande, ledamöter! Gustav Möller har nämnts i debatten flera gånger. Jag tycker att det är på sin plats att placera in Gustav Möller i sitt sammanhang. Han var en mycket klok pionjär när det gäller att uttrycka en fördelningspolitisk ambition för ett mer jämlikt samhälle och mot de klyftor som utvecklas i ett samhälle som präglas av att många människor har goda resurser medan många människor helt saknar dem. Skattekronor ska användas till gemensamma ändamål, inte till att förslösas i en offentlig administration.

Detta kan man inte vända till att alla skattekronor skulle vara förslösade. Skattekronor ska tvärtom arbeta för det som vi tycker är viktigt.

Att i det läge där Stockholm befinner sig just nu säga att vi har råd att avvara 450 miljoner kronor är väldigt cyniskt.

Jag har kommit att arbeta ganska mycket i Stockholmspolitiken med hemlösa och deras möjlighet att få tak över huvudet och deras möjlighet att komma tillbaka i samhället. Många av dem har hamnat i en prekär situation. De har var och en sin egen berättelse om varför de hamnat i den här situationen.

Jag frågar mig om den kommande majoritetsperioden kommer att leda till att det blir färre hemlösa i Stockholm. Jag är inte så säker på det. Min politiska ambition är minska lidandet i Stockholm för alla dem som har hamnat utanför det välfärdssystem som vi har försökt bygga gemensamt och minska lidandet för alla dem som av ett eller annat skäl har hamnat helt utanför alla de sociala skyddsnät som vi har försökt bygga upp i Gustav Möllers anda att skapa ett mer jämlikt samhälle.

Det bygget är inte färdigt. Det kommer nog aldrig att bli färdigt. Det handlar om att sätta ett riktmärke för vart man vill nå i politiken. Riktmärket kan inte vara att ytterligare förstärka dem som redan har och ge dem några kronor till så länge som så många i Stockholm lider av att inte få tak över huvudet. Många människor lever idag helt utan möjlighet att komma in under eget tak eller över huvud taget komma in under tak. De ska i dag i Stockholmsnatten övernatta i kylan. Ni har sagt att de här 450 miljoner kronorna inte behövs för att skapa förutsättningar för dem att komma tillbaka.

Det är det detta handlar om, inriktningen på politiken. Är samhällsbygget färdigt nu? Har ni nått färdigt i er ambition att skapa ett mer jämlikt samhälle? Vi socialdemokrater arbetar för ökad jämlikhet, minskade klyftor och att inte förslösa några skattekronor. Därför har vi inte råd att tacka nej till 450 miljoner kronor som skulle ha kunnat bättre göra nytta för stockholmarnas bästa och minska lidandet.

Jag yrkar därför avslag till den skattesats som är föreslagen av majoriteten.

Anförande nr 74

Borgarrådet S a m u e l s s o n (kd): Jag kan inte låta bli att ställa frågan: På vilket sätt har skattehöjningen på 50 öre underlättat för de hemlösa som i stället har ökat i antal under de senaste fyra åren?

Anförande nr 75

T o m a s R u d i n (s): Det handlar både om skattekrönor och om politisk ambition. För min del har det handlat mycket om att söka upp hemlösa och prata med dem och lyssna till vilka problem de har. Alla berättar samma sak. Samhällets resurser räcker inte. De gemensamma ambitioner som vi har satt upp har inte följts. Massor av människor har satts utan möjlighet att komma in och få tak över huvudet, trots att vi har haft en tak-över-huvudet-garanti.

Jag anser inte att vi har lyckats särskilt bra bakåt i tiden heller. Jag anser definitivt inte att vi är färdiga. Det måste göras mer. Ni har ju gett upp alla de ambitionerna när ni säger att ni lämnar tillbaka några kronor till skattebetalarna hellre än att göra något åt hemlösheten i Stockholm.

Anförande nr 76

C e c i l i a B r i n c k (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att det är så oerhört spännande varje gång vi diskuterar skattesänkningar här i salen. Det är framför allt spännande att se om vänstern på något vis har lyckats ändra någon liten bit av sin argumentation från förra året, men det har de aldrig. Det är som med drottningens trontal. Man lyssnar på det varje år och tycker att det är trist att hon inte säger något nytt men hoppas att hon säger något nytt nästa år.

Ni kommer väl ihåg hur det är när Emil är på marknad och vill köpa sockerdricka och inte får det? Han tittar på sin far och säger: När jag har pengar får jag inte köpa sockerdricka och när jag inte har några kan jag inte köpa sockerdricka. När ska jag då köpa sockerdricka?

Den frågan skulle jag vilja ställa till företrädare för oppositionspartierna.

När vi har pengar och god ekonomi, ska vi inte sänka skatterna. När vi har dåligt med pengar och dålig ekonomi ska vi inte heller sänka skatten. När tycker ni att vi ska sänka skatten?

Detta kan man betrakta som en retorisk fråga. Jag vet vad svaret är. Svaret är nämligen: aldrig. Det vågar de flesta av er inte riktigt säga.

Det finns en vers i Internationalen som ni inte så gärna sjunger, ni vet den där med ”vi under skatter dignar ned”. Den kan man ha i minnet när man diskuterar skatter i fullmäktige. Detta handlar om frihet. Det handlar om att ge människor makt över sina egna liv.

Ann-Margarethe Livh sade ganska mycket som var intressant. En av de mest intressanta sakerna var att det ju är våra pengar. Just det, men vilka är vi? Kommunen uttaxerar skatt med tvång. Den som inte betalar skatt riskerar i förlängningen att hamna i fängelse. Är det verkligen våra pengar? Det är klart att det inte är. Det är skattebetalarnas pengar som vi har fattat politiska beslut om att disponera en del av. Genom att låta skattebetalarna behålla en större del av pengarna ökar vi deras möjlighet att ta ansvar för sina egna liv.

Jag finner omsorgen om skattebetalarnas bekymmer över att skattesänkningen är så liten rätt rörande. Vilken är din lösning på problemet att skattesänkningen kanske inte ger mer än 500-600 kronor i månaden, Ann-Margarethe Livh? Din lösning på det problemet är att inte sänka skatten alls. Min lösning, om jag får bestämma alldeles själv, är att sänka skatten mycket mer.

Bifall till kommunstyrelsens förslag!

Anförande nr 77

A n n M a r i E n g e l (v): Cecilia! Jag tror att vi har hört dig säga ungefär samma saker också förr. Svaret på frågan om när det är lämpligt att sänka skatten är: När vi tycker att pengarna räcker till den välfärd vi vill ha och när vi ser att det inte finns en massa människor här i staden som blir fattigare och fattigare och får det sämre och sämre. Då kan vi börja diskutera att sänka skatten. Först vill vi uppnå det, och sedan är det fråga om att sänka skatten.

Ni har inte bara en intressant definition i kväll av solidaritet, utan ni har också en intressant definition av makt. Det är nämligen lika med skattesänkning, tydligen. För att människor ska ha makt måste de få en skattesänkning. Vi kan ha ett intressant seminarium om vad det innebär att ha makt över sitt liv. Där tror jag inte att vi är överens.

Anförande nr 78

C e c i l i a B r i n c k (m): Ann Mari Engel lyssnar i vanlig ordning bara på det hon vill lyssna på, och struntar i resten. Jag sade aldrig att makt är lika med skattesänkning. Jag sade att detta att sänka skatten är ett viktigt inslag när det gäller att öka människors makt över sitt eget liv.

Jag skulle vilja vända på detta. Ann Mari Engel vill inte sänka skatten förrän alla behov är uppfyllda. Skulle vi kunna få något slags indikation på ungefär när det läget kan tänkas uppstå? Har Ann Mari Engel någonsin träffat på en offentligt finansierad verksamhet som har sagt: Nej tack – vi har vad vi behöver och vi vill inte ha mer pengar? Självfallet inte, för det händer aldrig! Det finns alltid nya behov och det finns alltid nya hål att stoppa pengarna i. Och i din värld finns det således aldrig tillfälle att sänka skatten.

Anförande nr 79

Borgarrådet J ä m t i n (s): Jag tycker, som vanligt, att det är intressant att höra hur dogmatiska moderater är när det gäller skattesänkningar. Det är ett evigt tjat lite här

och där om skattesänkningar. Det ska vi nog prata om många gånger under de här fyra åren.

Det var också intressant att se i tidningen häromdagen att Fredrik Reinfeldt inte var så dogmatisk i sin syn på skattesänkningar. Han tyckte att man skulle undvika att sänka skatten och i stället satsa på verksamheterna. Vi får väl se var de nya moderaterna finns någonstans. Just nu finns de egentligen varken i regeringen eller här, tror jag – i varje fall inte här.

Jag tycker att detta är på gränsen till oansvarigt, framför allt när vi vet hur många stockholmare som blir äldre och som har rätt till en god vård, en god omsorg, ett gott boende och ett liv på ålderns höst som är värdigt de fantastiska insatser de har gjort för vårt Stockholm. För en god ekonomisk hushållning och omsorg om våra äldre yrkar jag bifall till vår skattesats.

Anförande nr 80

Cecilia Brinck (m): Carin Jämtin! Det är möjligt att det är ett evigt tjat från vår sida, men det är det därför att detta är viktigt. Det är viktigt att låta människor behålla mer av sina pengar. Det är viktigt att ge människor tillbaka lite av den makt över sina egna liv som ni under närmare 70 års styre av det här landet successivt har tagit ifrån dem. Det är viktigt.

Vad gäller den tidningsartikel som Carin Jämtin nämner så är det som Fredrik Reinfeldt pratar om där att de ökade statsbidragen inte ska användas för att finansiera kommunala skattesänkningar. Och så gör vi ju inte!

Anförande nr 81

Åsa Romson (mp): Vi hör hur Cecilia Brinck beskyller oss för att aldrig vilja sänka skatten. Jag tror nog att du kan hitta kommuner, landsting och stater där miljöpartister har varit med om att sänka skatten. Vilken skattesats vi ska ha är, precis som vi har redogjort för, inte en ideologi. Men det är det uppenbarligen för Moderaterna. Du sade inte makt – det håller jag med om – men du sade frihet. Det handlar om en sänkning på 30 öre. Skillnaden mellan er budget på 17:78 i skattesats och vår på 18:08 är skillnaden mellan frihet och ofrihet i Stockholm, tydligen. Då måste jag ändå säga att vi har nått en nivå i debatten där det är en ideologi för er att sänka skatten. Det inte är motiverat av andra skäl än just att det är där den viktigaste frihetslängtan ligger.

Hur låg kan skatten bli? Du säger att det här är ett viktigt steg därför att de röda onda djuren som sitter någonstans bredvid mig på den här kanten av salen har gjort det här landet så ofritt. Ska skatten vara noll kronor? Är det så Moderaterna vill ha det? Jag kan dra debatten till samma absurda ända som du gjorde, Cecilia.

Anförande nr 82

Cecilia Brinck (m): Jag tycker illa om att man lägger orden i munnen på mig. Åsa Romsons beskrivning av sina kamrater på den sidan får möjligen tolkas

som ett tecken på stämningen inom oppositionen just nu. Det var ingenting som jag sade och ingenting som jag någonsin skulle drömma om att säga heller.

Det handlar om ideologi – ja, det gör det faktiskt! Det handlar om ideologi därför att det är en viktig del av en frihetlig moderat ideologi att låta människor bestämma mer över sina egna liv. Självfallet är skillnaden mellan 30 öre i skattesats hit eller 30 öre i skattesats dit möjligen inte så enormt stor, men det handlar om en gradvis utveckling här. Om någon på 30-talet hade sagt att kommunalskatten 1990 skulle uppgå till det den uppgick till då eller 2006 uppgå till det som den uppgår till nu så hade den tidens socialdemokrater förmodligen blivit alldeles panikslagna. Det handlar om en successiv ökning av skatteuttaget, som delvis naturligtvis motsvaras av ökning av välfärdsutbudet men som också bitvis har drivit sig själv. Det finns ingen nedre gräns, lika lite som det finns någon övre gräns för er.

Anförande nr 83

Borgarrådet L i v h (v): Cecilia! Vad jag försökte visa med mitt exempel – så enkelt som det bara är möjligt – är att 50 kronor mer i månaden varken ger makt eller frihet. Det ger inte ens en ekonomisk vinst eftersom den ekonomiska vinsten äts upp av de taxehöjningar och avgiftshöjningar som ni kommer att genomföra. Dem ska vi inte diskutera i dag, utan nästa gång. Då blir friheten för den lågavlönade ensamstående mamman mindre. Det är det som är vår poäng. Ni sänker skatten och ni finansierar det med nedskärningar som minskar friheten och makten för dem som har det sämst i vår stad. Det är det som är skillnaden mellan höger och vänster, ordförande och fullmäktige!

Anförande nr 84

C e c i l i a B r i n c k (m): Nu trillar det ned en och annan pollett här. Skälet till att ni höjer skatten, när ni gör det, eller vill behålla den oförändrad är helt enkelt att ni vill öka människors frihet och människors makt över sina egna liv. Det tycker jag är en intressant förklaring som vi har väntat på ganska länge.

Det är också så, Ann-Margarethe Livh, att lägre skatter kan leda till ökade skatteintäkter. Lägre skatter kan leda till att kommunen netto får in mer pengar.

Anförande nr 85

K a r i n R å g s j ö (v): Att sänka skatten är riktat till oss som befinner oss innanför och stänger ute dem som befinner sig utanför. När det gäller de hemlösa, som vi pratade om tidigare, så gjorde vi inte tillräckligt under förra mandatperioden. Vi hade inte de resurserna. Men nu har ju ni de resurserna. Det finns massor som ni skulle kunna göra för de hemlösa med den ekonomi som nu finns i Stockholm. Alla partier är nämligen skyldiga när det gäller hur det ser ut i Stockholm för de hemlösa. Alla från Vänstern till Moderaterna är skyldiga till den situationen. Den är odlad sedan 20 år tillbaka. Men ni väljer att inte satsa.

För den borgerliga alliansen är det ett självändamål att sänka skatten. De som får betala skattesänkningen kommer att vara de som har det svårast – de utsatta

grupperna. Vinnarna är sådana som jag – relativt värlönlade, relativt värlående och boende relativt säkert. Vi är vinnarna med den här skattesatsen.

Behoven är enorma när det gäller de sociala frågorna i den här staden. Det vet vi alla om. Men nu när Stockholm går så himla bra finns det utrymme för stora reformer som skulle betyda mycket för de utsatta grupperna. Exempelvis skulle man kunna göra en jättesatsning när det gäller barns psykiska hälsa, för den är verkligen dålig i det här länet. Det kommer oerhört oroande rapporter varje vecka. Det finns så mycket som en stad som Stockholm skulle kunna göra för att lyfta fram den frågan eller för att förbättra vården för missbrukare. Det här är frågor som vi ska diskutera under budgetdebatten.

I stället för att sänka skatten skulle man kunna satsa på stora reformer och ett stort reformarbete när det gäller de här grupperna. Det skulle betyda oerhört mycket. Men ni väljer att satsa på sådana som mig i stället. Hur ska man i stället kunna gynna den ensamstående mamman i Vantör som sitter i Högdalen med tre barn med en låg lön och med en oro över att bli arbetslös med en sänkt a-kassa? Hennes ungar är också oroliga för att de inte får något sommarjobb exempelvis. Det har ni ju också tagit bort. Där skulle ni kunna satsa lite pengar i stället för att satsa på sådana som mig. Vi behöver inte den där extra tusenlappen i månaden. Vi klarar oss ganska bra ändå, faktiskt.

Bifall till Vänsterpartiets reservation!

Anförande nr 86

Borgarrådet A x é n O l i n : Herr ordförande! Trots vädjanden väljer Karin Rågsjö att ta upp ett antal saker här som vi ska diskutera nästa vecka. Jag kan inte låta bli att bemöta det. Hon pratar om att vi borde satsa pengar på psykisk ohälsa, minskad hemlöshet och annat. Det gör vi också, vilket vi återkommer till nästa torsdag och fredag.

På samma sätt väljer Karin Rågsjö att påstå att vi inte har kvar pengar till sommarjobb för ungdomar. Det stämmer inte heller. Detta har vi också med i vårt budgetförslag, och det får vi som sagt återkomma till nästa torsdag och fredag.

Det viktiga med dagens debatt, med skattesänkingsdebatten och skattesänkingsnivån som vi diskuterar just i dag, är just att kommunalskatten är så intressant på det sättet att den faktiskt gynnar alla. Framför allt låginkomsttagare gynnas av lägre kommunalskatt. Dem kan vi inte hjälpa genom förmögenhetsskatter och andra skatter, utan vi kan hjälpa dem genom att sänka kommunal- och landstingsskatter och andra skatter. Det betyder oerhört mycket för dem.

Precis som Carin Jämtin sade tidigare i dag är den största tragedin som finns i Stockholm det bidragsberoende som vi har. Det gäller inte minst detta att var tredje ensamstående mamma eller pappa är beroende av socialbidrag för att klara sin försörjning därför att skatten är så hög. Herr ordförande! Jag är stolt över att vi vill sänka skatten för dem som behöver det mest.

Anförande nr 87

K a r i n R å g s j ö (v): Jag valde att tjuvstarta budgetdebatten lite. Det var inte meningen; det stämmer att vi inte ska ha den nu.

Självfallet är det alltid vi som har det lite bättre som gynnas mest av en skattesänkning. Konsekvenserna av skattesänkningen blir förstås en försämrad verksamhet på olika sätt. Det kommer vi att prata vidare om när vi har vår budgetdebatt.

Anförande nr 88

D a n i e l S o m o s (m): Fru ordförande! Ärade kommunfullmäktige! Helgen som har varit var en väldigt speciell helg. Jag syftar inte på att Moderata ungdomsförbundet hade stämma och valde ny ordförande, även om det var väldigt viktigt, utan på att den här helgen var en helg då man enligt Magnus Uggla är kung i baren. Det var nämligen lönehelg. Det är denna helg som de flesta arbetande stockholmare väntar på för att få pengar i plånboken och betala sina räkningar. Är det inte tragiskt att det i Sverige har blivit en del av kulturen – en tradition lika svensk som midsommar – att arbetare som ställer klockan varje morgon och går till jobbet får behålla så lite av sin lön att de inte har marginaler att betala alla räkningar som kommer in under månaden? Det är lönehelgen som har blivit så central i Sverige.

Vore det inte fantastiskt om vi kunde fatta ett beslut som tog ett steg bort från denna tradition? Det skulle vara ett beslut som minskade stressen i vardagen – stressen för att pengarna inte kommer att räcka till hela månaden. Vore det inte fantastiskt om vi kunde ge kassörskan på Ica, läraren, studenten, polisen och alla som jobbar mer makt i vardagen och mer utrymme i plånboken? En lägre kommunalskatt är det verktyg vi kan använda för att göra just detta.

30 öre kan tyckas vara lite; det påpekades av flera från den här kanten. Men det är precis som Cecilia Brinck sade: Om man tycker att 30 öre är för lite så ska man väl jobba för att det ska bli mer. Jag hoppas att vi kommer att göra det inom vårt parti och inom vår allians. 30 öre är ett steg i rätt riktning. Det är ett steg för att värna just dem som Vänstern säger sig värna – de som arbetar och de som är låginkomsttagare – för att ge dem mindre stress i vardagen och mer makt i livet.

Jag är också student. Många av mina studiekamrater har ett jobb bredvid studierna. De allra flesta tvingas ta hjälp av CSN för att få ekonomin att gå ihop. För dem vore det också välkommet att få behålla lite mer av sin lön och kanske ta lite mindre från CSN.

Stockholmarna har visat att de så gärna vill att det ska löna sig att arbeta. De har röstat på alliansen i en sådan omfattning att jag och min kollega har tvingats flytta över till den andra sidan av salen. Låt oss nu följa stockholmarnas vilja, och sänka kommunalskatten! Därför yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 89

M i r j a S ä r k i n i e m i (s): Ordförande och fullmäktigeledamöter! Jag vill börja med att yrka bifall till Socialdemokraternas reservation.

Det finns något magiskt över ordet skattesänkning. Dessvärre förväntar man sig att vi även på den här sidan ska göra vågen så fort förslaget kommer upp i fullmäktige. En skattesänkning måste jämföras med vad staden gemensamt förlorar när verksamheterna förlorar så pass mycket som 466 miljoner kronor. Så mycket kostar den här skattesänkningen.

Jag kan säga att mina medlemmar i Kommunal varken är drottningar eller kungar i baren när de får den här skattesänkningen som jag förväntas göra vågen för. Så lite som det blir räcker det inte ens till en drink på en innerstadskrog.

Det är förbryllande att den majoritet som har lovat jobb, och det fort, skapar en övertalighet genom skattesänkningen. När detta dessutom kombineras med de omstruktureringar som man tänker göra i staden kan övertaligheten bli ännu större. Men det kan ju hända att alla övertaliga då får jobb hos stadens personal, som har blivit lovad subventionerad hemhjälp som personalförmån.

Samtidigt ser jag, som har varit aktiv i stadsdelarna, att skattesänkningen verkligen utarmar verksamheterna – eller de verksamheter som över huvud taget kommer att finnas kvar. Vän av ordning börjar givetvis misstänka att syftet först och främst är att i förlängningen helt ta bort stadsdelsnämnderna. Skattesänkningen innebär direkt att stadsdelsnämnderna på allvar måste fundera över hur anpassningen till de direkta neddragningarna kan göras så att budgeten över huvud taget ska kunna räcka till de behov som finns.

Slutligen är jag oroad över förslaget om att finansiera ytterligare skattesänkningar med att bland annat sälja ytterligare bolag. Jag säger bara tre ord: Fortum, Västerort och tunnelbrand. Det var inte så gott att ha makt i vardagen och fatta beslut vid köksbordet när strömmen var borta i köket i tre dygn – och det efter en försäljning. Jag är allvarligt oroad för vidare försäljningar för att sänka skatten.

Anförande nr 90

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Fru ordförande! Mirja har fel där; vi använder inga försäljningspengar till att sänka skatten. Vår skattesänkning är rent och skärt tagen från den skatteökning som genereras av att stockholmarnas lönerörelse gör att vi får in fler kronor i kommunalskatt. Det är inga försäljningar och inga prestationspengar, som någon annan talare också har pratat om. Vi har även avsatt en halv miljard för ökade prestationer.

Vi har som sagt ett antal satsningar på över 600 miljoner som vi återkommer till nästa torsdag och fredag. Vi kommer också att återkomma till andra saker när det gäller försäljningar. Men den skattesänkning om 30 öre som vi här föreslår kommer enbart från stockholmarnas genererade högre skattekrönor till Stockholms stad – ingenting annat.

Anförande nr 91

M i r j a S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Då har inte finansborgarrådet läst sina egna synpunkter i ärendet om skattesänkningen. Jag pratade om vidare skattesänkningar som utlovas under mandatperioden. Det står exakt så här: Dessutom

ska vägas in de ekonomiska vinster som uppstår när verksamheter som inte är myndighetsutövning kvalitetsupphandlas, effektiviseringar som till exempel föreslagna organisationsförändringar samt omstruktureringar och – detta stryker jag under – försäljningar inom bolagssektorn. Detta har du skrivit alldeles själv, Kristina, eller så har någon anställd hos dig skrivit det. Men du kan inte ha läst detta.

Anförande nr 92

Borgarrådet Söderlund (m): Fru ordförande! Det pågår en intressant intern socialdemokratisk debatt nu om valresultatet. Här i Stockholm har Socialdemokraterna gjort sitt sämsta val sedan den allmänna rösträttens införande, tror jag. Det pågår en diskussion om vart partiet ska gå. Jag har intresserat lyssnat på en del ledande företrädare som har varit uppe och talat. Falangen Mogert säger att vi ska lyssna till den senaste opinionsundersökningen från Temo. Egentligen är allting frid och fröjd, alltså, och det var bara ett misstag som alla väljare gjorde på valdagen. Nu kommer alla att rätta sig i ledet igen, så vi kan tryggt prata om att skatter aldrig kan sänkas. Det finns också en annan grupp, med Paggan och andra, som har talat ut i tv, i Sveriges Television, och sagt att det var ett stort misstag som Socialdemokraterna gjorde och att man inte alls lyssnade till den lokala opinionen i Stockholm. Vi är inte alls i samklang med stockholmarna, säger man.

Jag hade inte tänkt gå upp och tala, men efter att ha lyssnat på debatten i kväll måste jag säga att det är intressant att höra att det är precis samma retorik som vanligt. Det finns ingen som helst anstiftan till förnyelse eller till att ompröva gamla ställningstaganden. Därför tycker jag att ni är väldigt omoderna och väldigt dogmatiska, måste jag säga.

Jag hade förstått resonemanget om det vore så att Stockholm var utfattigt och på väg utför och om Axén Olin hade kört av vägen och alla kurvor pekade åt fel håll. Men nu är det ju precis tvärtom! Det kommer rapport efter rapport, fru ordförande, om att tillväxten är högre än någonsin. Det rullar på. Stockholm har återtagit sin position. Det finns alltså inget starkt argument för att inte ge tillbaka en del till stockholmarna. Ändå, fru ordförande, är det samma gamla retorik.

Jag tycker att en sak till är intressant. Socialdemokraterna har tidigare pratat om Stockholm – *capital of Scandinavia*. Det har hänvisats till OECD-rapporter och andra internationella genomlysningar av Stockholm där det gång på gång blir en diskussion om den ganska höga personbeskattningen. Då hänvisar Roger Mogert till att man på statlig nivå sänkte förmögenhetsskatten för dem som tjänar allra mest, men att man gjorde undantag för miljardärer. Ja, det gjorde ni. Men den här frågan, fru ordförande, handlar om att de som inga pengar har – de som tvingas gå och söka socialbidrag för att klara försörjningen – nu får något. Det är en andel som vi alla betalar oavsett hur mycket vi tjänar. Det är dem vi ska sänka skatten för. Det är era kärnväljare vi ska sänka skatten för. Det är inte miljardärerna.

Man kan fråga sig varför Roger Mogert hänvisar till miljardärssänkningen av skatten och inte till de rätta människorna, som verkligen ska ha sänkt skatt var de nu bor runtom i staden. Jag förstår inte detta, fru ordförande. Höj skatten ordentligt, med 5 kronor, om det nu är så att det blir total katastrof om man sänker den med 30 öre!

Kom igen! Visa att ni måste ha in mycket mer skattepengar! Kom inte här och mesa och säg att det som gäller just nu är för evigt.

Fru ordförande! Jag vill att vi ska ge makten till människorna vid köksborden. Jag tycker att vi ska bifalla skattesänkningen.

Anförande nr 93

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag vill bara tacka för det intressanta bidraget till den socialdemokratiska eftervalsanalysen. Jag antar att borgarrådet Söderlunds nästa steg är ett inträde i partiet, och kanske bildandet av en Söderlundfalang. Det kunde vara himla spännande.

Men den här debatten handlar faktiskt om skattesatsen och om er icke-finansierade skattesänkning. Ni säger att Stockholm går bra. Ja, men ni har bara styrt i några veckor.

Anförande nr 94

D i k r a n D i s o n (kd): Fru ordförande, kommunfullmäktige! Det slår mig hur mycket käbbel för så lite pengar det är – 30 öre bara! Spontant kommer jag att tänka på dels att det är fel tankesätt, dels att politikerna inte känner till många människors vardag.

Jag är arbetare och jag är familjeföretagare. Vi har två anställda. Jag undrar hur väl ni känner till hur vanligt folk resonerar och hur de vänder på slantarna. Vet ni hur småföretagarna har det? Jag undrar om ni vet det. Jag tvivlar på den saken.

När det gäller ert sätt att tänka tycker jag att det var flera som här gav uttryck för sådant som jag anser är fel. Bland annat sade Ann-Margarethe Livh att investeringar i välfärd skapar tillväxt. Jag menar att det är tvärtom. Ni börjar i fel ända; det är inte så.

Någon annan sade att alliansen vill sänka skatterna bara för skatternas egen skull. Man såg inte något samband mellan något annat och skattesänkningarna. Carin Jämtin tyckte att stockholmarna har rätt till god omsorg, service och så vidare. Det är förstås rätt i sak, men jag menar att stockholmarna i första hand har rätt till arbete. Er brist på insikt i människornas vardag och i det som är viktigt för dem är det som ni förlorade valet på.

Det finns ett samband mellan att sänka skatter och att generera arbete, menar jag. Det ger arbete. Ni vet att det fanns oerhört stora behov. Varför höjde ni inte skatterna jättemycket när ni hade möjlighet? Jo, därför att om man höjer för mycket så får det inverkan på arbetet. Det är därför det är så oerhört viktigt att man visar att man vill prioritera arbetet framför att vi politiker ska ha mer att röra oss mer.

Jag påstår att det är många kronor som har varit felinvesterade, och jag menar att det är stöld av skattebetalarnas pengar.

Anförande nr 95

Borgarrådet L i v h (v): Dikran! Jag tycker inte att du ska underkänna människor i den här salen. De flesta här har varit eller är fritidspolitiker med helt vanliga jobb. Jag tycker att det är nedsättande och dåligt av dig att påstå att människor inte förstår verkligheten.

Jag vill kommentera det här med investeringar i välfärd. Jag förstår inte riktigt vad du menar. Menar du att man inte ska investera i välfärd? Det var inte helt klart. Jag ska förtydliga vad vi menar. Investeringar i välfärd ökar tillväxten. Tänk på en stad som Stockholm – om vi inte satsar på välfärd, äldreomsorg, bra skolor och bra barnomsorg så vill inte människor flytta till Stockholm och då vill inte heller företag etablera sig här. Välfärd och tillväxt hänger ihop.

Om vi pratar om jobb är det så att om vi ska bygga ut barnomsorg, skola och äldreomsorg så anställer vi människor, vilket i sin tur ger fler jobb. En modern stad satsar på att utveckla välfärden. Det gynnar både företagare och de människor som bor i staden.

Anförande nr 96

D i k r a n D i s o n (kd): Vad jag menade är att ni börjar i fel ända. Ni förstår inte att tillväxt ger välfärd. Ni vill börja i fel ända. Det är det, Ann-Margarethe Livh, som är fel i ert tänkesätt. Ni förstår inte vad det är som ger tillväxt. Ni förstår inte att pengar får man av tillväxt. Genom att fler jobbar får man mer pengar in till skatte-kistan. På det viset kan man öka servicen och göra livet lättare för människor att leva. Det är det jag menar.

Jag vill påstå att ni föraktar de här pengarna genom att påstå att det är för lite. Ni förstår inte att folk behöver även de små pengarna. Det är det jag menar när jag säger att ni inte förstår människornas vardag. Det betyder oerhört mycket för en del, även om det är småpengar.

Anförande nr 97

Borgarrådet J ä m t i n (s): Vad handlar den här debatten om? Jo, den handlar om en skattesänkning på 30 öre eller ingen skattesänkning. Det handlar om 466 miljoner i en väldigt stor budget. Det handlar också om en inriktning. Vill vi stärka verksamheterna eller inte? Det handlar om att den skattesänkning som ni föreslår motsvarar 1 500 årsarbeten.

Skattesänkningen motsvarar också möjligheter till arbetsmarknadsutbildning och till bra sfi för människor som är nytillkomna i Sverige för att de ska kunna ta ett arbete. Den motsvarar också trygghet i vardagen för föräldrar som vill lämna sina barn i förskolan och därmed kanske jobba några timmar till om man så önskar. Den motsvarar just möjligheten att gå till det jobb som precis som du säger, Dikran, är grunden för tillväxt och rättvisa i vårt samhälle.

Anförande nr 98

D i k r a n D i s o n (kd): Fru ordförande! Det är väl ändå så att när man sätter ihop de här skattesänkningarna så blir det oerhört mycket – det är klart. Men tänk på den lilla människan på verkstadsgolvet! Det är tacksamt för honom eller henne att få de här pengarna. De anser att de jobbar och sliter oerhört mycket och att det mesta tas ifrån dem. Det är det som är oerhört viktigt att man förstår.

Precis som du sade så är det små pengar, men det handlar om inriktningen. Inriktningen är att skapa jobb för människor. Alla människor i Stockholm som vill ha ett arbete ska ha ett arbete att gå till. Det är det som är viktigt, och det är det vi menar. Förra gången höjde ni oerhört mycket, och hela tiden under de här tolv åren som Socialdemokraterna har suttit vid makten har jobben blivit färre. Det har blivit jobbigare och jobbigare att klara sig för oss småföretagare. Det är det ni inte förstår, och det är det som vi här försöker ändra på.

Röstförklaring

Anförande nr 99

Å s a R o m s o n (mp): Miljöpartiet avstod i denna omröstning eftersom vårt förslag till beslut hade fallit vid en tidigare omröstning. Vi hänvisar till vårt eget budgetförslag. I övrigt framstod i debatten vad vi önskar